

श्री साईनाथ प्रसन्न.

श्री साईतीला

मासिक पुस्तक.

आषाढ़ श्रावण भाद्रपद अंक २०१३

O.T. दर्शन १८६०

५ SEP 1905

जल्दिन्दिलगतं जल्मतितरलम् । तद्वज्जीवनमतिशय् चपलम्
क्षणमपि सज्जनसंगतिरेका । भवति भवर्णव तरणेनांतरं

— दोषकरा वार्य —

अनुक्रमणिका

१ संपादकीय

२ हस्तांतरण अभियान, १७८८-१८५८

३ शक १८६० चा रामनवमी उत्सव

४ " " चा तच्च

५ डिस्पेन्सरीचा उद्घाटन समारंभ

६ लग्नुभव

७ शिरडी व्रत

आदीवा शके

विनंती

वर्गणीदारांस नम्र विनंती करण्यांत येत आहे की ज्यानी अद्याप पाठविली नाही त्यानी कृपा करून ती साळील पत्त्यावर द्यावी, अथवा व्ही. पी. करण्याचे सुचवावें.

वार्षिक वर्गणी ट्यालखासह मानिझोरीने आगांक रु. ३। पी. नें.रु. ३॥, फुटकळ अंक ४ आणे. मागील अंकास शिळक अस ३ आणे.

— संपादक

श्रीसाईमत्कांस विज्ञाप्ति

कोणालो श्रीसाईमहाराजांबद्दलचे त्याचे स्वतःचे श्रीसाईलीळेत प्रासिद्ध व्हावे म्हणून पाठवावयाचे असतील, त्यांच्याकडे प्राठविल्यास ते प्रसिद्ध होण्याबद्दल आदरपूर्वक योग विचार होईल.

रा. वा. घैरास, संपादक.

लो. टिळक ज्युविली उस्ट विल्हिंग नंबर
गोखले रोड नार्थ दादर मुंबई

गोदावर्याः प्रवाहो विलसती यदुदक्षपार्श्वतो योजनैकं ।
प्रादुर्भूत्वाऽत्मभूत्याऽनिश्चनितमहे शीलविक्षेपधानि ॥
सर्वज्ञातीयवृं दैर्विविधजनपदादागतैः सूचमानः ।
पूर्वव्रह्मैव साक्षाद्विजयति भुवनं पावयन्साइनाथः ॥

शके १८६०) श्रीसदगुरु साईनाथ. (वर्ष १५ अंक ४-५-६

श्री साईबाबा

संपादकीय

मागील शके १८५९-६० चे जोड अंक निघून ते साईलीलेच्या वर्णणीदारांना उशीण कां पोचले या बदलची माहिती पुढील समेचा मजकुर—श्री साईबाबा शिर्डी संस्थान कमिटीची सभा ता. २-७-३९ त्यावरून समजण्याने येईल. तो मजकुर खार्च दिला आहे. शिवाय साईलीलेचे काम श्रीबाबांच्या कृपेमुळे मजकडे कां आले तेहि कळण्यात येईल.

श्री साईबाबा शिर्डी संस्थान कमिटीची सभा तारीख २-३-१९३९ रदिवार रोजी शिर्डी येथे दिक्षित वाढयांत सायंकाळी भरली होती त्या समेचे प्रिपणः—

खालील राभासद हजर होते.

१. रा. ब. स. ब. धुमाळ.	२. श्री. बा. वि. देव.
३. श्री. गो. का. गाडगीळ, वैरिस्टर.	४. श्री. ता. ग. पट्टील कोते.
५. श्री. र. मा. पुरंदरे.	६. श्री. म. ब. देशपांडे.
७. श्री. श्री. ना. खारकर.	

श्री. धुमाळ यांचे सुचनेस श्री. देव यांनी अनुमोदन दिल्यानरून श्री गाडगीऱ बॅरिस्टर यांची अध्यक्षांचे जागी सर्वानुमतें निवडणूक झाल्यादरून त्यांनी अध्यक्षस्थान स्वीकारले व नंतर सभेचे कामास सुरवात झाली.

गेले तारीख ३०-३-१९३९ चे सभेचे टिपण सर्वानुमतें पसंत होउन त्यावर अध्यक्षांची सही झाली.

ठाव नं. १४. Re:—Sai—Lila—its editorship and management;—Considering items (5), (6) d, (12) b & (13).

It was resolvd that:—

(a) Mr. R. W. Ghaisas who has submitted his resignation as Joint Hony. Treasurer has now expressed his willingness by his post-card dated 27-6-39 to continue to give his services to the Sansthan and to undertake if entrusted to him independently as the Joint Treasurer, the work of Shri Sai Lila Magazine as Manager, it is resolved that Mr. Ghaisas be thanked for his offer and that the work be entrusted to him.

(b) That Mr. R. R. Samant, the present Editor and Manager of Shri Sai Lila has intimated in his letter dated 30-6-39 that the last joint issue of Sai Lila for माघ आणि फाल्गुन नं. ११ व १२ for the Shake year 1859 though printed, has not been sent to subscribers. The Committee has also discoved that even the previous joint issue for the months मार्गशीर्ष आणि पौष नं. ९, १०/१८५९ चे though printed and published, has not been despatched to subscribers by him. Mr. Samant says that the work has remained undone as he has been ailing during the last week of June 1939. The Committee regrets the delay caused in the circulation of

these two joint issues and sympathises with the complaints communicated by several subscribers about the serious irregularity, leading to the demotion in the number of subscribers of the Lila. The Committee feels that the reasons given by Mr. Samant in his letter dated 30-6-39 are not adequate enough to allay the dissatisfaction of the subscribers and is of opinion that steps must be taken immediately to make new arrangement for the proper editing and circulation of Shri Sai Lila.

(c) That in view of the multeferious duties, public and private, which Mr. Samant has several times stated to the members of the Committee, are pressing his hand, and further considering that he has recently not been in the best of healths and also in view of the facts mentioned in para (2) above, it is resolved that Mr. Samant be relieved of his duties as Editor and Manager of Shri Sai Lila and that he be thanked for his services rendered so far by him in his above mentioned capacities.

(d) That Mr. R. W. Ghaisas is hereby appointed the Editor, Publisher and Manager of Shri Sai Lila in place of Mr. R. R. Samant. A Board is to be constituted to help Mr. Ghaisas in the work of editorship of the Magazine.

(e) That Mr. R. R. Samant the Editor and Manager of Shri Sai Lila is requested to hand over to Mr. R. W. Ghaisas and Mr. Ghaisas is authorised to receive charge of all papers, list of subscribers, manuscripts for publication, accounts, and any and all papers in his possession (Mr. R. R. Samant) in his capacity as the Editor, Manager and Publisher of Shri Sai Lila within a fort-

night of the communication to him of this resolution by Registered A. D. Post by the Hon'ble Secretary. Mr. Samant is further requested, considering that he is not well, to hand over charge by Registered Post to Mr. Ghaisas at the Sansthan's cost.

शिरडी संस्थानच्या सांपत्तिक कारणामुळेच हा शके १८६० वर्ष १५, महिने ४-५-६ चा जोड अंक उशीरानें निघत आहे. हल्ली वर्गणीदारांची संख्या हजारावरून घटत घटत २०० पर्यंत आली आहे. तेब्हां प्रत्येक भक्तानें कृपाकरून निदान एका दोन वर्गणीदार नवीन आणून देण्याचे मनांत आणले तर सध्या, जी मासिक चालविण्यास तूट येते ती न येता अंक तांन तीन महिन्यांनंतर प्रसिद्ध होण्याएवजी दर महिन्यास वेळेवर प्रसिद्ध करण्यास सुलभ पडेल.

ज्या साईलीलेच्या वर्गणीदारांनी गेल्या सालची—शके १८६० ची—वर्गणी रु. ३-६ आ. अद्याप दिली नसेल त्यांनी कृपाकरून मनी ऑर्डरानें पाठवावी.

श्री साई भक्तांनी आपले अनुभव श्री साई लीलेत प्रसिद्ध करण्याकरतां कृपाकरून पाठवावे. ज्यानां आपले नांव प्रसिद्ध होणे नशी असेल त्यांनी टोपण नांवाखाली आपले अनुभव प्रसिद्ध करण्याकरतां पाठवावे.

रा. वा. घैसास. संपादक.

श्रीसाईबाबा

श्री साईबाबा शिंदे नंत्यानचे भक्त मंडळाची १७ वी शके १८६० ची तदकूब
झालेली वार्षिक सभा गुरुवार ता. ३० मार्च १९३९ रोजी शिरडी येथे दान प्रदर्हण
साडेतीन वाजतां दिक्षित कञ्चांत भरली होती. त्या समेतें टिपणी—

हजर सभासद—

१. थो. सु. दि. नवलकर. २. श्री. रा. रा. सामंत. ३. श्री. मो. वा.
सावे. ४. श्री. व. ना. घेस्कर. ५. श्री. व. ह. कर्णिक. ६. श्री. आ. प. डोळसं. ७.
श्री. गो. मा. दातार. ८. श्री. वा. वि. देव. ९. श्री. मा. व. देशपांडे. १०. रा. व.
स. व. धुमाळ, ११. श्री. तात्यापाटील कोते. १२. श्री. गं. का. गाडगीळ
१३. श्री. श्री. ना. खारकर. १४. श्री. र. भा. पुरंदरे. १५. श्री. गो. वि. देव. १६.
श्री. म. वि. सदस्तुदे. १७. सौ. लक्ष्मीबाई गो. गाडगीळ १८. श्री. पां. ना. वैद्य
व १९. ह. भ. प. दासगांगा झाराज.

प्रथम सभेस नं. १ ते नं. १८ असे सभासद हजर झाले असतां भक्त
मंडळाचे सन्माननिय कञ्चन्द व संस्थानचे कायमचे अध्यक्ष नं. १९ ह. भ. प.
दासगणु महाराज हे त्यांना हस्ती मोर्तीविंदुमुळे हिंडणे, फिरणे अनाध्य झालेले आहे
तरी, समाधि मंदिरापान्न दिक्षितवाडयापर्यंत दुसऱ्याचे हातास घरून सभास्थानी
उपस्थित होणेची तसदी कञ्चन्द सभेस हजर झाले. यामुळे सभासदांस फारच आनंद
झाला; येणेप्रमाणे संस्थानचे कञ्चन्दनचे अध्यक्षांचे विद्यमाने सभेस सुरवात झाली.

दासगणु महाराज कांनी हजर राहून येणेप्रमाणे सभेचे अध्यक्षपद सुशोभित
केलेवर प्रथम सभासदांच छाती चाल असलेले शापआपसांतील भिजभाव सोहून
देऊन आपण सर्व पूर्वांगर एकेच्याने संस्थान कार्यास लागून श्री साई वावांचे सेवेपान्न
पराढमुख न होणेविषयाची नक्कर पसरून विनंती केली, व श्री. सुंदरराव नवलकर यांना
त्यांनी संस्थान कमिटीत कञ्चन्दहळांत दाखल व्हावें अशी पदर पन्हून विनंती केली
असतां नवलकर यांनी उन्ही त्यांचेपुढे नम्रतापूर्वक आपल्ये संमना प्रदर्शित केली.
त्याचप्रमाणे श्री. गाडगीळ व श्री. खारवर या उभयतांस काम करूनेवै न सोडणेविषयाची
विनंती केली ती व त्यांनोही नन्य केल्यावर स्वतः दासगणु महाराजांनी अशा युक्त परि-
स्थितीत आपण त्वतःही कंस्थान कार्यात आनंदाने भाग घेण्यानु केव्हांही तवार
असलेचे जाहीर केले. येणेच्याने संस्थान कार्य यापुढे एकजुटीने सर्वक्षेत्र चाल राहील
असें अभिवचन मिळाल्यावर दासगणु महाराज यांनी आपणांनु उत्सुदनां कामे असल्या-
मुळे सभा सोडून जाणेन्ह कञ्चन्ददांची रजा मागितली व नंतर भक्त मंडळान्या ३६ व्या

वार्षिक सभेच्या टिपणांवर अध्यक्ष या नात्यानें सही केल्यावर ते सभा सोडून गेले. सभेचें काम चालू टेवणेचे अध्यक्षांचे विनंतीप्रमाणे ते सभास्थान सोडून जातांच श्री गो. का. गाडगीळ यांचे सूचनेवरून व तीस श्री. र. भा. पुरंदरे यांनी अनुमोदन दिलेवरून रा. ब. धुमाळ यांनी सभेचें अध्यक्षपद सर्वानुमते स्वीकारलें व सभेचे कामास पुढे सुरवात झाली.

शके १८५९ सालचे संस्थानचे हिशेबांचे पत्रक, ज्यावर संस्थानचे हिशेब तपासनीस श्री. परुळकर यांनी तपासून कायद्याप्रमाणे आपला शेरा मारिला आहे व सोबत अलाहिदा रिपोर्टही जोडिला आहे, तें पत्रक मंजूर होणेकरितां खालेनदार यांनी सभेपुढे मांडलें; व हिशेबतपासनिसांचा त्यावरील शेरा व रिपोर्ट सभेपुढे बाचून दाखविला. त्यावरून सभेपुढे ठराव मांडणेत आला:—

ठराव नं. (१) सभेपुढे मांडलेले हिशेब तपासनिसांनी तपासलेले शके १८५९ सालचे हिशेबांचे पत्रक ही सभा सर्वानुमतें मंजूर करते. हिशेन तपासनिसांचे रिपोर्टांतील बाबींचा विचार करितां त्यांत नमूद असलेल्या तीनही रक्मा योग्य खर्चाच्या अंसल्यामुळे ही सभा संस्थान कमिटीस अशी शिफारस करते की सदर २५मार्गा कॉर्मल मंजुरी हिशेब तपासनिसांचे मतें पांढिजे आहे ती कमिटीने यावी.

ठराव मांडणार. श्री. गो. का. गाडगीळ.

अनुमोदन देणार. श्री. र. भा. पुरंदरे.

सदरचे ठरावास श्री. सुं. दि. नवलकर यांनी दुरुस्ती आणिली की, हिशेब पत्रकांतील खालील रकमा कमी कराव्या:—

(१) (अ) रु. ३०० आण्णा चिंचणकरांचे ट्रस्टकहून आलेले नाहीत ते.

(ब) रु. ७८ व्याजाचे हिशेबी मार्गेच चुकते झाले आहेत ते.

(क) रु. ४५ कपाट-दुरुस्तीचे पूर्वीच पोच झाले आहेत ते.

(द) रु. ६५-९ आणे संशोधन खर्चाचे योग्य खर्च नाहीत ते.

(२) रु. २२८१-१५-० तर्खंड तसलमातीतून ५०० रु. कमी करावे.

(३) हिशेब पत्रक स्कीम प्रमाणे तयार केलेले नाही व हिशेब तपासनिसांचे नजरेस स्कीमप्रमाणे पत्रक कसें असावें हें आणिलेले नसलें पाहिजे अशी माझी खात्री आहे. सबव हें पत्रक मंजूर करू नये.

ही श्री. नवलकरांची दुरुस्ती सभेपुढे येतांच या मागील बाबी आतां काढणे इष्ट नाही, तसेच हिशेबपत्रक संस्थान चालू झाले पासून व श्री. नवलकर यांचे अमदानीत सुद्धां याचं कॉर्म मध्येच असें, व त्यांस कधीच कोटांक्हनही हरकत आलेली नाहीं वंगैरे खुलासा बरेच सभसदांनी श्री. नवलकरांचे नजरेस आणिला, परंतु त्यांनी

आपली दुरुस्ती मागें घेणेचे नाकारले व ती नमूद करून ठेवणेविषयी आग्रह धरलेवरून ती नमूद केली, परंतु तिजला अनुमोदन कोणीच न दिलेमुळे फुकट गेली; त्यामुळे श्री. गो. का. गाडगीळ यांची मूळची सूचना सर्वानुमतें मंजूर झाली. फक्त श्री. नवलकर यांनी विरुद्ध मत दिले.

नंतर सर्वानुमतें पुढील ठाव मंजूर झाले:—

ठाव नं. (२) ही सभा श्री. परुळकर, संस्थानचे हिशेब तपासनीस, यांचे विनामोल संस्थानचे काम करणेबद्दल आभार मानते.

ठाव नं. (३) ही सभा १८६० शकेचे साल्यकरितां मेसर्स परुळकर आणि कंपनीस संस्थानचे ऑनरंरी इशेब तपासनीस नेमते.

नंतर अध्यक्षांचे परवानगीनें:—

ठाव नं. (४) ही सभा संस्थानचे ट्रस्टीस शिफारस करिते की, श्री. सु. दि. नवलकर यांची श्री. वा. ना. चांदोरकर यांचे रिक्रमे झालेले संस्थान ट्रस्टीचे जागी नेमणूक करावी.

ठाव मांडणार: श्री. वसंत नारायण गोरक्षकर.

अनुमोदन देणार: श्री. गो. भा. दातार.

सर्वानुमतें मंजूर. (श्री. सु. दि. नवलकर सुद्धा.)

येणेप्रमाणे सभेचे काम आटोपलेवर अध्यक्षांचे आभार मानणेचा ठाव पुढे येणेचे वेळी श्री. मो. ना. सावे यांनी अध्यक्षांचे परवानगीनें खुलासा विचारल्यावरून श्री. नवलकर यांनी सभेत जाहीर केले की, आपण संस्थान कमिटीचे विरुद्ध चालू केलेला कोटांतील तकार अर्ज काढून घेणेस तयार नाही व सभेचे सुरवातीस दासगणु महाराजांस दिलेले अभिवचनानें अगर आपले ट्रस्टीचे जागी शिफारसीचे ठावावर अनुमोदन दिल्यामुळे त्या गोळीस बाध येत नाही. त्यावर श्री. गाडगीळ यांनी विचारल्यावरून श्री. नवलकर यांनी आपण ट्रस्टी होणेस राजी आहां म्हणून सांगितले. व नंतर अशा परिस्थितीत आपण कोटांतील हरकत काढून न घेणे म्हणजे आपेल सभेचे सुरवातीस दिलेले अभिवचनास कसं विसंगत होते व त्या अभिवचनामध्येच सभासदांनी आपणास ट्रस्टी करणेचे शिफारसीचे ठावास संमती दिली आहे वैरे खुलासा सभासदांनी केला असतां नवलकरानी आपणास आपेल बकिज्ञास विचारले शिवाय तशी कवुलं देतां येत नाहीं म्हणून कळविले. नंतर थांडावेळ विचार करणेस वेळ मागून घेऊनही आपेल आहे तें मत कायम असलेचे जाहीर केल. त्यामुळे सर्व सभासदांत हवालदिली प्रस्यापित होऊन नाइलजास्तव पुढील ठाव मधेपुढे मांडणेत आला :—

ठाव नं (५) ही भक्त मंडळीची सभा आतांच सर्वानुमतें मंजूर झालेला आपल्या

ठराव नं ४ ताबडतोव रद्द करते. कारण प्रथम सर्व भक्त मंडळाची आपले भर्वतोणरी सभाधान झालेवहूलचे अभिवचन देऊन जी एक तळेची आपेलवहूलची सभाधानाची व विश्वासाची भावना श्री. नवलकर यांनी प्रस्थापित केली होती व केवळ ज्या त्याच भवनेनं त्यांची भक्त मंडळाने ट्रूस्टीचे पदास लायक म्हणून शिफारस केली होती त्या भक्त मंडळाचे भावनेस श्री. नवलकर हे आपला कोटांतील संस्थान कमिटी विरुद्धचा तकार अर्ज काढून घेणेस तयार नसल्याचे जाहीर करीत असल्यामुळे, त्या अर्जाचा निकाल लागे र्येत, लायक नहीत असे ही भक्त मंडळाची सभा मोठे दिलगिरीनं नमूद करते.

ठराव मांडणारः श्री. गो. का. गाडगीळ.

अनुमोदन देणारः श्री. रा. रा. सामंत.

भक्त मंडळाचे सर्व सभासद हजर असून सर्वानुमतें ठराव पास झालेचे जाहीर करितांच श्री. नवलकरांनी आपली नापसंती असलेचे सांगून ती नमूद करणेस सांगितली ती येणे प्रमाणे:—

आपण आपले ट्रूस्टीशिपचे शिफारशीचे ठरावास संमती देणेचे कारण त्या वेळी आपण कोटांत चालविलंबे तकार अर्जांचे याम काढून घेणे अगर न घेणे हे आपले इच्छेवर अवलंयून आहे, असा आपला गैरसमज झालेले होता. नाहीतर आपण त्या शिफारशीचे ठरावास अनुमोदन दिलें नसतें.

ठराव नं. (६) संस्थान कमिटीचे चिटणीसांचेकडून संस्थान कमिटीचे १५ सभासदांनीकी सात जणांचे राजीनामे आलेले असलेलें समजलेवरून ही भक्त मंडळाची सभा त्यांनी निवडून दिलेले चालू संस्थान कमिटीस शिफारस करते कौँ:—

(अ) कमिटीचे सभासदांची निवडणूक जी आतां पुढील १९४० सालांत होणेची आहे ती संस्थान स्कीम अन्वयें शक्य तर लवकर करावी. ह्या भक्त मंडळाचे जादा ठरावाची नक्कल डि. को. अहमदनगरकडे पाठ्वाची.

(ब) संस्थान कमिटीचे ज्या सभासदांनी राजीनामे दिले आहेत त्यांनी आपली कामे नवीन निवडणूक होईपर्यंत चालू ठेवावी.

(क) संस्थान कमिटीचे चालू चिटणीस यांस त्यांचे हळी काम फारच वाढले असलेमुळे तें चालू ठेवणेस त्यांना पाहिजे त्या तळेची मदत संस्थान कमिटीनं जहर यावी.

ठराव मांडणारः श्री. गो. का. गाडगीळ.

अनुमोदन देणारः श्री. र. भ. पुरंदरे.

सर्वानुमतें मंजूर. फक्त श्री. सामंताचे मतें ठरावाचा (अ) भाग ह्या भक्त मंडळाचे समेत नियमबाबू आहे.

यानंतर अध्यक्षांचे आभार मानून सभेचे काम पुरें झालें.

श्रीशंकर

श्रीरामनवमी-उत्सव.

श्री. सचिदानंद सद्गुरु आधुनिक संत चुडामणी श्री समर्थ साईबाबा महाराज संस्थान शिर्डी, तालुका कोपरगांव, जिल्हा अहमदनगर, यांचा शके १८६० इ. स. १९३८ च्या श्रीराम जयंतीचा अहवाल:—

चालू साली मी दोन महिन्यापूर्वी तापानें आजारी झाल्यामुळे उत्सवाची पूर्ण तयारी करण्यास मला वेळ मिळाला नाही तरी पण आपल्या कृपेने त्या अडकणीचं विशेष जाणीव शाली नाही.

यासाली उत्सवांत नांदेड, कळमनुरी, मुतखेड, मुखेड, उंवरी, शेळू, पाथरी, हिंगोली, हैदराबाद, बारी, कुर्द्वाडी, पंढरपुर, नागपूर, ठाणे, मुंबई, पुणे, सोलापुर, वैगरे ठिकाणची मंडळी आली होती. मुंबईकडीची मंडळी वरीच कमी आली होती. शिर्डी संस्थान कमेटीत जी दुफळी झाली, त्या दुफळीचा परिणाम रामनवमीच्या उत्सवाच्या वर्गणीवर बराच झाल्याचा दिसून आला. या साली मुंबईकडीची वर्गणी फारच कमी आली. ज्याची वर्गणी मनोआर्डरीने मजकूर, खारकर, व खजिनदार सामंत यांकडे आली, तितक्या पुरतीच नांव निशीवार आंकडे दाखविलेले आहेत. मोंगलाईच्या मंडळीची नांवे दाखल व्हावीत अशी इच्छा नसल्यामुळे त्यांची नांवे दाखल केली नाहीत. आमच्या मंडळांची नांवे दाखल करण्याची वहिवाट चालू सालापासून बंद केली आहे. त्या लोकांचे म्हणणे असे आहे की:— जेथे विश्वास नसतो तेथें नांवे व नांवाचे आंकडे दाखल करावे लागतात—आमचा विश्वास तुमचेवर पूर्ण आहे. तेव्हां नांवे दाखल करून गैरविश्वासाचे माप आमचे पदरांत टाकूं नशा. अशी वरीच कारणे झाल्यामुळे नांवे व नांवाचे आंकडे दाखल करण्याची वहिवाट पं६ केली आहे.

चालू साली कोटीचा वंदोबस्त गोविंद वामन पानशेवडीशर, चिन्नया मुक्कावार, मारुती विरशा पतंजीवार, रामचंद्र वावा पतेवार, चिन्नया बालान्या तांबोळी, किसन माहजन उंवरी वैगरे मंडळीनीं उत्तम ठेविला होता.

पंक्ती वाढण्याचा व दक्षिणा देण्याचा घंदोवस्त दिगंबरराव नांदेडकर, नागोराव उंचेगांवकर, बापुराव जोशी वार्षिकर, कृ. वा. जोशी नागपुर, भगवानराव माजरंमकर, गणपती बीडकर, तात्यासहेब कौठाळकर, देशपांडे मास्तर, बापुराव तांबोळकर वगैरे मंडलीनी चांगला ठेविला होता.

गोविंदराव करंबेळकर यांनी स्वयंपाकाची व्यवस्था पक्काज. जास्त झाले तरी जास्ती पैसे न घेतां स्वयंपाक उत्तम करून सामानाची नासधूस होऊं दिली नाही.

या सालीं कुस्त्यांच्या हंगाम्याला बरीच रकम कमी पडली. तिची पुर्तता तात्या पाटील यांनी गांवांत वर्गणी करून व पेटीतील पैसे घेऊन कसा बसा फड साजरा केल्या. कुस्त्यांचा फड मोडला गेल्यास रामनवमीच्या उत्सवाला बराच कमीपणा येईल म्हणून कमेटीनें कुस्त्यांच्या हंगामाकरतां म्हणून शंभर रुपये गांववाल्यास दिल्यास हंगाम मोठ होऊन त्यांचा पूर्वीचा लौकीक कायम राहिल.

या हंगामाकरतां पहिल्यापासून श्रीसाई महाराजांच्या पेटीतील पैसे पांच दिवसाचे हंगामा करतांच दिले गेले आहेत. पण अलिकडे अशी तकार येऊं लागली आहे की:—पेटीत पैसे साठ सत्तरपेक्षां ज्यास्त येत नाहीत. ही गोष्ट खरी असल्यास पेटीच्या पैशाची मोजदाद उत्सव करणारानें म्हणजे श्री. ह. भ. प. दासगणू गहाराजांनी शंभर रुपयाच्या भरती करतां जी रकम कमी पडेल ती भरती करावी. शंभर रुपयापेक्षां जास्त वसूल येईल, तर उत्सव करणारानें उत्सव खर्चाकडे प्यावी. हें करणे कबूल नसेल तर आहे तीच वहिवाट कायम ठेवून हागाम्याची खर्चाची बाब उत्सव करणाराकडे घालू नये. उत्सव खर्च फार लागतो हें सर्वाना माहित आहेच.

आतां रामनवमीच्या उत्सवांत कांही खर्च निरर्धक होत आहे असे वाटत असल्यास तो कोणता हे गांववाल्यांनी व कमेटीनें सुचवित्यास. त्याचा विचार आम्ही करूं. पण हागामा मोडत आहे या गोष्टीचा विचार अवश्य व्हावयास पाहिजे. असे मला वाटते.

चालू साली उत्सवाकरतां शंभर दीडशे बाहेर गांवची दुकानें आली होती. हालवाई, कासार, मनेरीची वगैरे दुकानें आली होती. रात्री दारुचे काम प्रेक्षणीय झाले. चालू साली तात्या पाटलाच्या आप्रहावरून पंचवीस रुपये शोभेच्या दारु करतां जास्त दिले आहेत. पुढचे साली जर दारु काम याहीपेक्षां प्रेक्षणीय झाले तरच ही जास्त

दिलेली पंचवांस रुपयाची रक्म दरसालकरतां उत्सवाच्या इम्रतीसाठी कायम केली जाईल.

चालू सालच्या उत्सवांत तात्यासाहेब कौठाळकर, तुकाराम केशव आजेगांवकर, विठ्ठलराव काळे पंढरपुरकर, अनंत दामोदर आठवले, अशांची कीर्तने त्यांच्या त्यांच्या ज्ञानाप्रमाणे सुश्राव्य झाली. उत्सवाचे गवई किसनराव आबाजी कासार यांनी माझे बरोबर विठ्ठल येशवंत भराठे, हल्ली संस्थान कमेटीचे गवई, यांच्यापेक्षां जास्त दिवस सेवा केली. शिवाय गवयाच्या कामावर किसनरावाची नेमणुक करावी अशी श्री समर्थ साई महाराजांची चिठ्ठीही आली होती. असे असून संस्थान कमेटीने विठ्ठलरावालाच त्याच्या विनंतविरुद्ध कायम करून किसनरावाला एक महिनाही सेवा करण्याची वाव न दिल्यामुळे आम्ही उत्सवापुरता त्यास उत्सवाचा गवई म्हणून कामास घेतले व आम्ही आपल्या खर्चाने असा माणूस नेमल्यास उत्सवापुरती कमेटीचीही हरकत नाही असे कमेटीने लेखी कळविले वरुन, किसनराव आबाजी कासार यांस, उत्सवाचा गवई म्हणून उत्सव पुरता नेमला आहे.

या साली प्रवचनकार व पुराणीक कोणी आले नक्हते. उत्सवाकरतां इकडील प्रांतात नांवाजलेली ताराबाई बेलापुरकरीण व अवांतर तमासे आले होते. तसेच बाटली तरंग, जलतरंग वाजविणारा राहत्याचा एक मुसलमानही आल्य द्योता. त्याचेही काम चांगले झाले.

या यत्रिच्यावेळी पाणी शुद्ध ठेवण्यासाठी पाणी पिण्याच्या विहीरीत डॉक्टरांनी परमेंगनेट पोटेंशा टाकले होते. त्यामुळे पाणी स्वच्छ राहिले. पोलिस बंदोबस्त योग्य होता. त्यामुळे दंगाधोपा मारामारी झाली नाही. ताळुक्याचे मुख्य अधिकारी (मामलेदार व फौजदार) हेही उत्सवाची पाहणी करून गेले.

चालू साली गंगेची कावड सवाशे दिडरोपासून आडीचशे पर्यंत होती. कावड आणणेचे मंडळींत सर्व प्रकारचे व सर्व वर्णांचे लोक होते. तसेच आजूबाजू-चेही लोक बरेच होते. गंगेच्या कावडी शिवेच्या ओळ्यापासून गांवच्या मंडळीने म्हणजे तात्या पाटील कोते, रामचंद्र पा० कोते, बयाजी पा० कोने, शिंदे, शेंद्रके, वामन पाटील गोदंकर वैगेरे मंडळीनीं वाजत गाजत आणून थाटाची मिरवणूक कडली. मंदिरापाईं आल्यावर कमेटीचे द्रूस्ट्रीज वाळा सो० देव यांनी ध्री. गंगाबाईच्यां पुजा पोडपोत्तवारे करून ध्री साई महाराजांचे पादुकावर गंगोदक घालण्यात सुरवात केली. पुढे पुष्टळांचे अभिषेक झाल्यावर जन्मोत्सवाचें किर्तन मी आजारी असल्यानुळे घोडा

वेळ केले. पुढे जिलीवी पक्काज्ञाचें प्रयोजन झाले. अस्तमानी काव्यांची व रथाची मिरवणूक निघाली. रात्री ११ वाजतां गांवच्या मुसलमान लोकांनीही दोन चार गलेफ महाराजांना अर्पण केले. नंतर रात्री प्रेक्षणीय दारु काम झाले. दुसरे दिवशी कुस्त्याचा हगामा सकाळी व दुपारी झाला. गुळ शिंच्याचें प्रयोजन झाले. दुपारी कीर्तन झाले. एकादशीस फराऊळाची व भोजनाच्या दोन पंक्ती झाल्या. रात्री पालखीची मिरवणूक होऊन द्वादशीस गोपालकाला होऊन बुंदिच्या लाडवाचें प्रयोजन झाले व उत्सव समाप्त झाला. एकंदर उत्सवाच्या पांच दिवसांत आरंभानासून अखेरपर्यंत तीन दिवस पक्काज्ञाचें व दोन दिवस साधे, मिळून चार पांच हजार पांन झाले.

उत्सवात दरसालप्रमाणे श्री साईबाबांच्या सेवेकरी मंडळीस रेशमिकाठी उपरणी वाटली गेली. गोर गरिवांस व शाळेतील पांच विद्यार्थ्यांस सदरे दिले.

चालू साऊळी जमा किंते व खर्च किती याचा नांव निशीवार तज्ज पोटी आहे.

आतां श्री सच्चिदानंद सद्गुरु अधुनिक संत चूडामणी श्री साईबाबा महाराज यांनी जे लोक उत्सवांत समक्ष हजर राहिले, ज्यानी द्रव्य साहाय केले व अवश्य लागणारी मदत केली, त्यांचे त्यांच्या मुला माणसाचें, मानमरातवाचें शरिर सामर्थ्याचें रक्षण करून सर्वाना सुख यावे. यांत नजर चुकीनें व अज्ञान समजुतीनें ज्या कांहीं चुका झाल्या असतील त्याची श्री समर्थांनी माफी करून अशीच सालोसाल या दासाच्या हातून श्री रामनवमीची सेवा घेत जावी, अशी श्री साई महाराजांच्या पवित्र चरणी प्रार्थना; हा उत्सवाचा अहवाल लेख पुरा करितोः सेवेशी श्रुत होय हे विजापना.

॥ श्री पुंडलीक वरदा हारी विदूल ॥

॥ श्री समर्थ रामदास ज्ञानेश्वर तुकाराम महाराज कि जय ॥

॥ श्री सद्गुरु साईनाथ महाराजकी जय ॥

॥ श्री वामन शास्त्री महाराजकी जय ॥

॥ सकल संताचा चरण रज ॥

-दास गगू-

॥ श्री शंकर प्रसन्न ॥

श्री सच्चिदानंद सद्गुरु आधुनिक संत चुडामणी श्री साईबाबा
महाराज संस्थान शिर्डी तलुका कोपरगांव जि० अहमदनगर-यांच्या
शके १८६० च्या श्री रामनवमीच्या उत्सवाची जमाखर्चाची
यादी—

जमा	नांवे.
२८२-१- श्रीदास गणूकडे आले त्याचा तपशील—	४७।॥ उत्सवाच्या आमंत्रण पत्रिकाचा खर्च श्री. श्री. ना. खारकर ठाणा तपशीलः—
५१ श्री. भगवानराव वनसोडे इंदोर होळकर स्टेट.	६ पत्रीका छपाई १५००
५१ श्री. बापु भण्या कोठारी यांजकळून पितांबर एक गफेल एक. उपरणी दोन व छत एक.	९१= छापील कब्दरे १२००
१२॥ श्री. बापुराव बोरावाके ७॥ रोख गुळ ढेपी ५.	३२।॥ पोष्टेज ४७।॥
१५ श्री. बाळासाहेब रेघे इंदोर	१।॥— पावत्यांचे पोष्टेज श्री. श्री. ना. खारकर
१० श्री. शकुंतलाबाईसाहेब बुळे इंदोर.	७ ह. भ. प. दास गणू महाराजांचे मार्फत टपाल खर्च
१० श्री. कृष्णाजी गगेश गोळाटे वंगलोर.	९।॥ श्रीसाईमहाराजांचे घोळ्यांचे घारा, दाणा, व पांच दिवसांने पुजेचे सामान, केळीचे खुट वगैरे हस्ते बाळा पिलाजी
६॥ श्री. गोपाळ रघुनाथ तळवलकर उमरावती.	४१८।॥ , , श्रींचे मंदिरास व मशिदीस रंग दिला त्याबा॥ व रोशनाई खंचं व किनतान तागा १ हस्ते बाळा पिलाजी गुरव
१० श्री. डॉ. वासुदेव रघुनाथ तळवलकर इंदोर	१७८।॥-३। तांदुळ पोते ४, नारळ पोते १, साक-याच्या कोथळ्या २, हर- व-याच्या डाळ्यांचे पोते १ तुरीची
५ श्री. सुभद्रावाई हैदराबादकर	
५ श्री. विनायक गशवंत वकील जि. पूर्वस्खानदेश	

जमा

५ शिवराम जनार्दन बोरावाके
 ५ श्री. डॉ. दिनानाथ सिताराम
 अंजिकय मुंबई.
 ५ भाऊ आवाजी वैद्य दादर.
 ५ श्री. श्रीनिवास बाळकृष्ण वैद्य
 दादर मुंबई.
 ४ श्री. ह. प. दास गणू महाराज
 बाळा गुरुचास उंपरणे एक.
 ५ पिराबाई कोठारी मुंबई.
 ४ श्री. आर. वी. आळेकर मास्तर
 इंदोर.
 ३ रामकृष्ण सावळाराम शिरोडकर
 ३ श्री. शांताबाई वैद्य नाशिक.
 ३ रामराव पाटील कासार राजुरीकर
 २॥ श्री. गांधी राहतेकर
 गुळ ढेप १
 २ श्री. शांताराम बळंवत
 नाचणे
 २ श्री. विठ्ठल लक्ष्मण सुवंध पुणे
 लप्पर कॅप.
 २ श्री. दत्तात्रय गणेश वैद्य दादर.
 २ श्री. दत्तात्राय माधव कुळकर्णी
 मालाड.
 २ श्री. सावळेराम आल्नाराम
 सिरोळकर.
 २,, गुंडेराव पंढरपुरकर
 ५,, हंरिथंदं रामजी निशी मुंबई.
 २,, धोळीराम ताराचंद मारवाडी
 उंवरी.
 २,, बाळासाहेब ढमंडरे पुणे सिटी

नावे

डाळ, रवा, घासलेट डबा १
 पत्रावळी सहा हजार. द्रोण वैगैरे
 हस्ते चिन्हया
 १५९ तुप डवे मोठे ६ व लहान २मिळून
 आठ डवे हस्ते चिन्हया
 १३९ कच्छशेट आनंदराम मारवाडी
 याजकळून माल घेतल्य त्याचा
 तपशालिः—
 १३९ तांदूळ पोता २
 नारळ पेती २ साखर
 पोते १ कंदील ९ घासलेट डबा १
 मुसलमानांच्या पंक्तीचे सामान व
 माहार मांगाच्या पंक्तीदे सामान व
 किरकोळ सामान वैगेरे

१३९

१९ तांदुळाचे पोते १ बाळाजी रासने
 यांनी दिलेले खर्ने

१७। लक्ष्मीबाई जोगळेकर यांजकळून
 मसाल्याचे सामान बदाम, खिस-
 मिस केशर वैगेरे

१० तांबडे तिखट पायली ६

३१। उत्सवांतील एकंदर दुधाचा खर्चे

५८। श्रीसाईबाबा यांच्या नैवेद्यावरं
 दक्षणा

११। भोजन दक्षणा व किरकोळ धर्मा-
 दाय

२ सपिट हस्ते नाना गायके

७ गहू पोते १ हस्ते लक्ष्मीबाई शिंदे.

५१ श्रीसाईबाबांचा पितांबर, गालपा,
 छत, उपरणे वैगेरे

जमा	नावे
२०- श्री. सुंदराबाई दि. नवलकर	१२॥ गुळ टेपी ५ वजन १०० शेर
११- तिकीटे १ रोख	३२ रेशमी उपरें १७. श्रीसाईबाबां
१२-,, काशीबाई गुजरांधी	सेवेकरी मंडळीस वाटले
१३-,, रामचंद्र श्रीनिवास जोशी	४। विठ्ठल काळे पंढरपुरकर यांनी
१४-,, वामन शिवराम पालशेतकर कुर्ला	कीर्तनाची हजेरी दिल्याबहूल जरीकांठी उपरें दिले
१५,, ऋशिनाथ गणेश वैद्य दादर	४ बाळा पिलाजी गुरव शांस रेशमी
१६,, शशीकंत रामचंद्र वैद्य	उपरें दिलेबहूल
मालाड	२५ किरकोळ खर्च विन पावत्याचा
१७,, यमाजी जगताप मास्तर	३५ श्रीसाईबाबांच्या नांवची एक स्कॉलरसिप पुण्याच्या वैद्यशाळेस दिली त्यावा॥ नानंल वैद्य याजकडे पाठविली
इंदोर	१५ सरपण १० रुपयांचे विद्रेवा सुतार व ५ रुपये किरकोळ त्यावा॥
१,, धोलवाडीकर	१३॥ पनालाल उत्तमचंद्र मारवाडी याज कहून तागा १ गंरीच लेकंस सदरे करण्याकरतां खण ११ उपरें ४ न्हावी सुतार कुंभार कोळी यांना देष्यास घेतले ते.
२,, बळवंतां जगताप शिंडी	१॥ उपरें २ देणगी देण्यांकरतां खरेदी जोहारमल मारवाडी याजकडे.
३,, चिंतामण विनायक लोकरे	३॥ सदन्याची शिलाई रंगनाथ बाळा शिंपी यांस दिले ते
४,, शिवराम वासुदेव गोखले	११। कुस्त्यांच्या हगाम्याकरूतां चांदीचे कडे दोन भार १२ :
तारमास्तर नांदगाव	७५ गोविंदराव करंबळकर आचारी ४ स्वयंपाकाकरतां व जाणे येष्याचे भाडे मिक्रून
५,, साईनाथ शांताराम नाचणे	९ बाट आचारी रात्रीच्या स्वयंपाक
कुर्ला	
६,, विनायक तलाठी अंधेरी	
७,, अनंत विश्वनाथ चिंते	
८,, ताराबाई कुळकणी मालाड.	
९,, वासुदेव भंडार कौठे	
१०,, प्रभाकर दत्तात्रेय मालाड.	
११,, मोहिनीराज तात्याजी औंडी	
मास्तर.	
१२ बाळाजी रासनं तांदुळ पोते १	
१३= एस. जी. एव्हें स्टेशन	
मास्तर	

जमा

२५२॥१= श्री. श्रीधर नारायण खारकर
भॉ. चिटणीस संस्थान शिर्डी यांचे
मार्फत आले ते जमा त्याचा
तपशीलः—

१ श्री. श्री. ना. खारकर ठाणे.
२ „ के. एस. मनी मद्रास
५ „ तुळसिदास खिमजी मुंबई
१ „ एन. बी. राणे उंवरगाव
१ „ आर. बी. उंपोसनी धुळें
१ „ प. श्री. जोशी दादर
१० „ जे. बी. कोठारी इंदोर
२ „ वाय. व्यंकटराव निदाद बोले
(मद्रास)

१ „ एम. ए. पुरंदरे चिंचणी
५ „ द. कृ. साहू ब्रदर्स चैबूर
५ कु. आंयूताई पराजपे बलसार
१ रा गोवर्धन मा. विजयकर मुंबई
१ कै सरस्वतीबाई गणपतराव
विजयकर मुंबई
१ गंगाबाई मा. विजयकर मुंबई
५ श्री. बी. एन. दातार बेळगांव
१ „ ना. गा. बगळ मुंबई
१ „ सिताबाई रावगळ मुंबई
१ „ खंडेराव दी. खारकर मुंबई
१ „ जहांगीर रुस्तुमजी दलाल
मुंबई
१ „ सरदार एसू. सी. मुदलीयार
पुणे
१० „ डॉ. के. व्ही. साने मुंबई

नावे

करतां रु. ३॥ व पाण्याचे रु. ५॥
मिळून ९ रुपये
१ स्वयंपाकाकरतां खादी घेतली
१॥१- गंगेच्या कावडी करतां खण,
रेवड्या, गुलाल मिळून
१ गंगा कावडीचे समोर वांजंच्यास
१ बाप्पाजी लक्ष्मण भट यांस श्रीविठ्ठ-
लाचे अभिषेकां ब॥
८ श्रीच्या पादुकाच्या अभिषेका ब॥
१५ अध्यात्म रामायणाचे पारायण ब॥
तुकाराम केशव आजेगांवकर यांस
रु. १० दक्षिणा व ५ रु. भाडे
१६ उत्सवाचे गवई किसनराव आबाजी
कासार रु. १० संभावना व ६रु.
भाडे
७५ सेदूभाई दारवाला आकोलकर यास
शोभेच्या दारु ब॥
२० बँड वाले रु. १८ व तासेवाला रु. ९
५ अनाथ विश्वार्थ्यास रोख
१॥१- हनुमान जयंतीचा खर्च
७ नाना गायके यांस गडी २ व बायका
३ यांची मजुरी ८ दिवसांची
४३ श्रीचा भर्क मंडळीस प्रसाद पाठवे-
ण्याकरतां आलेला खर्च त्याचा
तपशील—
८॥१= छापील पानीटे
१॥ प्रसाद
३११- पोष्टेज
१= पार्सेल व किरकोळ खर्च

श्रीशंकर

श्रीरामनवमी-उत्सव.

श्री. सच्चिदानंद सद्गुरु आधुनिक संत चुडामणी श्री समर्थ सार्वजनिक महाराज संस्थान शिर्डी, ताळुका कोपरगांव, जिल्हा अहमदनगर, यांचा शके १८६० र. स. १९३८ च्या श्रीराम जयंतीना अहवाल:—

चालू साली मी दोन महिन्यापूर्वी तापानें आजारी झाल्यामुळे उत्सवाची पूर्व तयारी करण्यास मला वेळ मिळाला नाही तरी पण आपल्या कृपेनें त्या अडचणीनी विशेष जाणीव झाली नाही.

यासाली उत्सवांत नांदेड, कळमनुरी, मुतखेड, मुखेड, उंबरी, शेळू, पाठरी, हिंगां, हैदराबाद, बार्शी, कुर्द्वाडी, पंढरपुर, नागपूर, ठाणे, सुंबई, पुणे, सोलापुर, वैगैरे ठिकाऱ्यांनी मंडळी आली होती. मुंबईकडची मंडळी बरीच कमी आली होती. शिर्डी संस्थान कमेटीत ली दुफळी झाली, त्या दुफळीचा परिणाम रामनवमीच्या उत्सवाच्या वर्गणीवर बराच झाल्याचा दिसून आला. या साली मुंबईकडची वर्गणी फारच कमी आली. ज्याची वर्गणी मनीआर्डरीनें मजकडे, खारकर, व खजिनदार सामंत यांजकडे आली, तितक्या पुरतीच नांव निशीवार आंकडे दाखविलेले आहेत. मोंगलाईच्या मंडळीची नांवें दाखल व्हावीत अशी इच्छा नसल्यामुळे त्यांची नांवे दाखल केली नाहीत. आमच्या मंडळीची नांवें दाखल करण्याची वहिवाट चालू सालापासून बंद केली आहे. त्या लोकांचें म्हणणें असे आहे की:— जेथे विश्वास नसतो तेथें नांवे व नांवाचे आंकडे दाखल करावे लागतात—आमचा विश्वास तुमचेवर पूर्ण आहे. तेव्हां नांवे दाखल करून गैरविश्वासाचे माप आमचे पदरांत टाकूं नका. अशी बरीच कारणे झाल्यामुळे नांवे व नांवाचे आंकडे दाखल करण्याची वहिवाट बंद केली आहे.

चालू साली कोठीचा घंदोबस्त गोविंद वामन पानशेवडीकर, चिन्नया मुक्कावार, मारुती विरशा पत्तेवार, रामचंद्र बाबा पत्तेवार, चिन्नया बालाग्या तांबोळी, किसन माहजन उंबरी वैगैरे मंडळीनीं उत्तम ठेविला होता.

पंक्ती वाढण्याचा व दक्षिणा देण्याचा बंदोबस्त दिगंबरराव नांदेडकर, नागोराय उंचेगांतकर, बापुराव जोशी बार्शिकर, कृ. बा. जोशी नागपुर, भगवानराव माजरंम-कर, गणपती बीडकर, तात्यासाहेब कौठळकर, देशपांडे मास्तर, बापुराव तांबोळकर वगैरे मंडळीनीं चांगला ठेविला होता.

गोविंदराव करंबेळकर यांनी स्वयंपाकाची व्यवस्था पक्काज. जास्त झाले तरी जास्ती पैसे न घेता स्वयंपाक उत्तम करून सामानाची नासधूस होऊं दिली नाही.

या सालीं कुस्त्यांच्या हंगाम्याला बरीच रकम कमी पडली. तिची पुर्तता तात्या पाटील यांनी गांवांत वर्गणी करून व पेटीतील पैसे घेऊन कसा बसा फड साजरा केला. कुस्त्यांचा फड मोडला गेल्यास रामनवमीच्या उत्सवाला बराच कमीपणा येईल म्हणून कमेटीने कुस्त्यांच्या हंगामाकरतां म्हणून शंभर रुपये गांववाल्यास दिल्यास हंगाम मोठा होऊन त्यांचा पूर्वीचा लौकीक कायम राहिल.

या हंगामाकरतां पहिल्यापासून श्रीसार्व महाराजांच्या पेटीतील पैसे पांच दिवसाचे हंगामा करतांच दिले गेले आहेत. पण अलिकडे अशी तकार येऊं लागली आहे की:—पेटीत पैसे साठ सत्तरपेक्षां ज्यास्त येत नाहीत. ही गोष्ट खरी असल्यास पेटीच्या पैशाची मोजदाद उत्सव करणारानें म्हणजे श्री. ह. भ. प. दासगणू महाराजांनी शंभर रुपयाच्या भरती करतां जी रकम कमी पडेल ती भरती करावी. शंभर रुपयापेक्षां जास्त वसूल येईल, तर उत्सव करणारानें उत्सव खर्चाकडे ध्यावी. हें करणे कयूल नसेल तर आहे तीच वहिवाट कायम ठेवून हंगाम्याची खर्चाची बाब उत्सव करणाराकडे घालून नये. उत्सव खर्च फार लागतो हें सर्वांना माहित आहेच.

आतां रामनवमीच्या उत्सवांत कांही खर्च निरर्थक होत आहे असे वाटत. असल्यास तो कोणता हे गांववाल्यांनी व कमेटीने सुचविल्यास. त्याचा विचार आम्ही करू. पण हंगामा मोडत आहे या गोष्टीचा विचार अवश्य व्हावयास पाहिजे. असे मला वाटते.

चालू साली उत्सवाकरतां शंभर दीडशे बाहेर गांवचीं दुकानें आली होती. हालवाई, कासार, मनेरीची वगैरे दुकानें आली होती. रात्री दारुचे काम प्रेक्षीणीय झाले. चालू साली तात्या पाटलाच्या आग्रहावरून पंचवीस रुपये शोभेच्या दारु करतां जास्त दिले आहेत. पुढचे साली जर दारु काम याहीपेक्षा प्रेक्षणीय झाले तरच ही जास्त

दिलेली पंचवार्षी रुपयाची रकम दरसालकरतां उत्सवाच्या इम्रतीसाठी कायम केली जाईल.

चालू सालच्या उत्सवांत तात्यासाहेब कौठाळकर, तुकाराम केशव आजेगांवकर, विठ्ठलराव काळे पंढरपुरकर, अनंत दामोदर आठवले, अशांची कीर्तने त्यांच्या त्यांच्या ज्ञानाग्रमाणे सुश्राव्य झाली. उत्सवाचे गवई किसनराव आबाजी कासार यांनी माझे वरोधर विठ्ठल येशावंत मराठे, हल्ली संस्थान कमेटीचे गवई, यांच्यापेक्षां जास्त दिवस सेवा केली. शिवाय गवयाच्या कामावर किसनरावाची नेमणुक करावी अशी श्री समर्थ साई महाराजांची चिठ्ठीही आली होती. असे असून संस्थान कमेटीने विठ्ठलरावालाच त्याच्या विनंतीवरून कायम करून किसनरावाला एक महिनाही सेवा करण्याची वाव न दिल्यामुळे आम्ही उत्सवापुरता त्यास उत्सवाचा गवई म्हणून कामास घेतले व आम्ही आपल्या खर्चाने असा माणूस नेमल्यास उत्सवापुरती कमेटीचीही हरकत नाही असे कमेटीने लेखी कळविले वरून, किसनराव आबाजी कासार यांस, उत्सवाचा गवई म्हणून उत्सवा पुरता नेमला आहे.

या साली प्रवचनकार व पुराणिक कोणी आले नव्हते. उत्सवाकरतां इकडील प्रांतात नांवाजलेली ताराबाई बेलापुरकरीण व अवांतर तमासे आले होते. तसेच बाटली तरंग, जलतरंग वाजंविणारा राहत्याचा एक मुसलमानही आला होता. त्याचेही काम चांगले झाले.

या यांत्रेच्यावेळी पाणी शुद्ध ठेवण्यासाठी पाणी पिण्याच्या विहीरीत डॉकट-रांनी परमेंगनेट पोटेंश टाकले होते. त्यामुळे पाणी स्वच्छ राहिले. पोलिस बंदोबस्त योग्य होता. त्यामुळे दंगाधोपा मारामारी झाली नाही. तालुक्याचे मुख्य अधिकारी (मामलेदार व फौजदार) हेही उत्सवाची पाहणी करून गेले.

चालू साली गंगेची कावड सवाशे दिडशेपासून आडीचशे पर्यंत होती. कावड आणणेचे मंडळींत सर्व प्रकारचे व सर्व वर्णाचे लोक होते. तसेच आजूबाजूचेही लेक बरेच होते. गंगेच्या कावडी शिवेच्या ओऱ्यापासून गांवच्या मंडळीने म्हणजे तात्या पाटील कोते, रामचंद्र पा० कोते, बयाजी पा० कोते, शिंदे, शेळके, वामन पाटील गोदंकर वैरे मंडळीनी वाजत गाजत आणून थाटाची मिरवणूक काढली. मंदिरापाशी आल्यावर कमेटीचे ट्रस्टीज बाळा सो० देव यांनी श्री. गंगाबाईची पुजा घोडघोपचारे करून श्री साई महाराजांचे पादुकावर गंगोदक घालण्यास सुरवात केली. पुढे पुळकळांचे अभिषेक झाल्यावर जन्मोत्सवाचे किर्तन मी आजारी असल्यामुळे थोडा

वेळ केले. पुढे जिलीबी पक्काज्ञाचें प्रयोजन झाले. अस्तमानीं काव्यांची व रथाची मिरवणूक निघाली. रात्री ११ वाजतां गांवच्या मुसलमान लोकांनीही दोन चार गलेफ मद्दराजांना अर्पण केले. नंतर रात्री प्रेशणीय दारु काम झाले. दुसरे दिवशी कुस्त्याचा हगामा सकाळी व दुपारी झाला. गुळ शिंच्याचें प्रयोजन झाले. दुपारी कीर्तन झाले. एकादशीस फराऊळाची व भोजनाच्या दोन पंक्तीं झाल्या. रात्री पालखीची मिरवणूक होऊन द्वादशीस गोपालकाला होऊन बुंदिच्या लाढवाचें प्रयोजन झाले व उत्सव समाप्त झाला. एकंदर उत्सवाच्या पांच दिवसांत आरंभागासून अखेरपर्यंत तीन दिवस पक्काज्ञाचें व दोन दिवस साधे, मिळून चार पांच हजार पान झाले.

उत्सवांत दरसालप्रमाणे श्री साईबाबांच्या सेवेकरी मंडळीस रेशमिकाठी उपरणी वाटली गेली. गोर गरिबांस व शाळेतील पांच विद्यार्थ्यांना सदरे दिले.

चालू साऱ्हची जमा किंते व खर्च किती याचा नांव निशीवार तका पोटी आहे.

आतां श्री सच्चिदानंद सद्गुरु अधुनिक संत चूडामणी श्री साईबाबा महाराज यांनी जे लोक उत्सवांत समश्वर राहिले, ज्यानी द्रव्य साहाय केले व अवश्य लागणारी मदत केली, त्यांचे त्यांच्या मुला माणसाचें, मानमरातबाचें शरीर सामर्थ्याचिं रक्षण करून सर्वांना सुख द्यावे. यांत नजर चुकीनें व अज्ञान समजुतीनें ज्या कांही चुका झाल्या असतील त्याची श्री समर्थांनी माफी करून अशीच सालोसाल या दासाच्या हातून श्री रामनवमीची सेवा घेत जावी, अशी श्री साई महाराजांच्या पवित्र चरणी प्रार्थना; हा उत्सवाचा अहवाल लेख पुरा करितोः सेवेशी श्रुत होय हे विज्ञापना.

॥ श्री पुण्डलीक वरदा हारी विठ्ठल ॥

॥ श्री समर्थ रामदास ज्ञानेश्वर तुकाराम महाराज कि जय ॥

॥ श्री सद्गुरु साईनाथ महाराजकी जय ॥

॥ श्री वामन शास्त्री महाराजकी जय ॥

॥ सकल संताचा चरण रज ॥

-दास गण-

॥ श्री शंकर प्रसन्न ॥

श्री सच्चिदानंद सद्गुरु आधुनिक संत चुडामणी श्री सांईबाबा
महाराज संस्थान शिडी तलुका कोपरगांव जि० अहमदनगर-यांच्या
शके १८६० च्या श्री रामनवमीच्या उत्सवावी जमाखर्चाची

यादी—

जमा

नांवे.

२८२-१- श्रीदास गणूकडे आले त्याचा
तपशील—

४७।३॥ उत्सवाच्या आमंत्रण पत्रिकाना
खर्च श्री. श्री. ना. खारकर ठाणा
तपशीलः—

५१ श्री. भगवानराव वनसोडे
इंदोर होळकर स्टेट.
५१ श्री. बापु भट्या कोठारी
यांजकडून पितांबर एक
गफेल एक. उपरणी दोन व
छत एक.

६ पत्रीका छपाई १५००
९१= छापील कव्हरे १२००
३२।१॥ पोष्टेज
४७।३॥

१२॥ श्री. बापुराव बोरावाके
७॥ रोख गुळ ढेपी ५०
१५ श्री. बाळासाहेब रेघे इंदोर
१० श्री. शकुंतलाबाईसाहेब बुळे
इदोर.
१० श्री. कृष्णाजी गगेश गोगटे
यंगलोर.

१॥।१- पावत्यांचे पोष्टेज श्री. श्री. ना.
खारकर
७ ह. भ. प. दास गणू महाराजाचे
मार्फत टपाल खर्च
९॥३॥ श्रीसाईमहाराजांचे घोड्यांचे घास,
दाणा, व पांच दिवसांचे पुऱ्येचे
सामान, केळीचे खुट वर्गेरे हस्ते
बाळा पिलाजी

६॥ श्री. गोपाळ रघुनाथ तळवलकर
उमरावती.
१० श्री. डॉ. वासुदेव रघुनाथ
तळवलकर इंदोर

४१०।३॥ , , श्रींचे मंदिरास व मशिदीस
रंग दिला त्यावा। व रोशनाई खंच
व किनतान तागा १ हस्ते बाळा
पिलाजी गुरव

१ श्री. सुभद्राबाई हैदराबादकर
५ श्री. विजायक यशवंत वर्कील
जि. पूर्वखानदेश

१७८।।। तांदुळ पेतै ४, नारळ पेतै १,
साकऱ्याच्या कोथळ्या २, हर-
वऱ्याच्या डाळीचै पेतै १ तुरीची

जमा

- ५ शिवराम जनार्दन बोरावाके
 ५ श्री. डॉ. दिनानाथ सिताराम
 अजिंक्य मुंबई.
 ५ भाऊ आबाजी वैद्य दादर.
 ५ श्री. श्रीनिवास बाळकृष्ण वैद्य
 दादर मुंबई.
 ४ श्री. ह. प. दास गणू महाराज
 बाळू गुरवास उपरणे एक.
 ५ पिराबाई कोठारी मुंबई.
 ४ श्री. आर. बी. आळेचर मास्तर
 इंदोर.
 ३ रामकृष्ण सावळाराम शिरोडकर
 ३ श्री. शांताबाई वैद्य नाशिक.
 ३ रामराव पाटील कासार रांजुरीकर
 २॥ श्री. गांधी राहतेकर
 गुळ टेप १
 २ श्री. शांताराम बळवंत
 नाचणे
 २ श्री. विठ्ठल लक्ष्मण सुबंध पुणे
 लष्कर कॅप.
 २ श्री. दत्तात्रय गणेश वैद्य दादर.
 २ श्री. दत्तात्राय माधव कुळकणी
 मालाड.
 २ श्री. सावळेराम आत्माराम
 सिरोडकर.
 २,, गुडेराव पंढरपुरकर
 ५,, हंरिथंद्र रामजी मिशी मुंबई.
 २,, धोडीराम ताराचंद मारवाडी
 उंबरी.
 २,, बाळासाहेब ढमंढरे पुणे सिटी

नावें

- डाळ, रवा, घासलेट डबा १
 पत्रावळी सहा हजार. द्रोण वैगैरे
 हस्ते चिज्जया
 १५९ तुप डबे मोठे ६ वं लहान ३मिळून
 आठ डबे हस्ते चिज्जया
 १३९ कचरशेट आनंदराम मारवाडी
 याजकहून माल घेतला त्याचा
 तपशालिः—
 १३९ तांदूळ पोती २
 नारळ पोती २ साखर
 पोते १ कंदील ९ घासलेट डबा १
 मुसलम्मानाच्या पंक्तीच्यै सामान व
 माहार मोगाच्या पंक्तीच्यै सामान व
 किरकोळ सामान वैगैरे

 १३९
 १९ तांदुळाच्यै पोते १ बाळाजी रासने
 यांनी दिलेले खर्च
 १७। लक्ष्मीबाई जोगळेकर यांजकहून
 मसाल्याच्यै सामान बदाम, खिस-
 मिस केशर वैगैरे
 १० तांबडे तिखट पायली ६
 ३१। उत्सवांतील एकंदर दुधाचा खर्च
 ५८। श्रीसाईबाबा यांच्या नैवेद्यावरं
 दक्षणा
 ११। भोजन दक्षणा व किरकोळ धर्मा-
 दाय .
 २ सपिट हस्ते नाना गायके
 ७ गहूं पोते १ हस्ते लक्ष्मीबाई शिंदे
 ५१ श्रीसाईबाबांचा पितांबर, गालफ,
 छत, उपरणे वैगैरे

जमा	नावे
२।- श्री. सुंदराबाई दि. नवलकर	१२॥ गुळ ढेपी ५ वजन १०० शेर
१।- तिकीटे १ रोख	३२ रेशमी उपरणे १७ श्रीसाईबाबां
१।-,, काशीबाई गुजराठी	सेवेकरी मंडळीस वाटले
१।-,, रामचंद्र श्रीनिवास जोशी	४। विठ्ठल काळे पंढरपुरकर यांनी
१।-,, वामन शिवराम पालशेतकर	कीर्तनाची हजेरी दिल्याबहूल
कुर्ला	जरीकाठी उपरणे दिले
१।-,, काशिनाथ गणेश वैद्य दादर	४ बाळा पिलाजी गुरव यांस रेशमी
१।-,, शशिकांत रामचंद्र वैद्य	उपरणे दिलेबहूल
मालाड	२५ किरकोळ खर्च बिन पावत्याचा
१।-,, यमाजी जगताप मास्तर	२५ श्रीसाईबाबांच्या नांवची एक
इंदोर	स्कॉलरसिप पुण्याच्या वैद्यशाळेस
१,, घोलवाडीकर	दिली त्याब॥ नानल वैद्य याजकडे
१,, घळवंतां जगताप शिंडी	पाठविली
१,, चिंतामण विनायक लोकेरे	१५ सरपण १० रुपयांचे विठोबा
१,, शिवराम वासुदेव गोखले	सुतार व ५ रुपये किरकोळ त्याब॥
तारमास्तर नांदगाव	१३॥ पनालाल उत्तमचंद्र मारवाडी याज
१,, साईनाथ शांताराम नाचणे	कडून तागा १ गरीब लोकांस
कुर्ला	सदरे करण्याकरतां खण ११
१,, विनायक तलाठी अंधेरी	उपरणे ४ न्हावी सुतार कुंभार
१,, अनंत विश्वनाथ चिंत्रे	कोळी यांना देण्यास घेतले ते.
१,, ताराबाई कुळकर्णी मालाड.	१॥ उपरणे २ देणगी देण्याकरतां खरेदी
१,, वासुदेव भंडार कौठे	जोहारमल मारवाडी याजकडे.
१,, प्रभाकर दत्तात्रेय मालाड.	३॥ सदन्याची शिलाई रंगनाथ बाळा
१।-,, मोहिनीराज तात्याजी औटी	शिंपी यांस दिले ते
मास्तर.	११। कुस्त्यांच्या हगाम्याकरतां चांदींच
१९ बाळाजी रासने तांदुळ पोते १	कडे दोन भार १२
॥= एस. जी. एव्हेले स्टेशन	७५ गोविंदराव करंबळकर आचारी ४
मास्तर	स्वयंपाकाकरतां व जाणे येण्याचे
	भाडे मिळून
	९ बाल आचारी रात्रीच्या स्वयंपाक

जमा

२५२॥१= श्री. श्रीधर नारायण खारकर
डॉ. चिटणीस संस्थान शिर्डी यांचे
मार्फत आले ते जमा त्याचा
तपशीलः—

१ श्री. श्री. ना. खारकर ठाणे.
२ „ के. एस. मनी मद्रास
५ „ तुळसेदास खिमजी मुंबई
१ „ एन. वी. राणे उंबरगांव
१ „ आर. वी. उंपासनी धुळे
१ „ प. श्री. जोशी दादर
१० „ जे. वी. कोठारी इंदोर
२ „ वाय. व्यंकटराव निदाद बोले
(मद्रास)

१ „ एम्. ए. पुरंदरे चिंचणी
५ „ द. कृ. साहू ब्रदर्स चेंबूर
५ कृ. आंबूताई परांजपे बलसार
१ रा गोवर्धन मा. विजयकर मुंबई
१ कै सरस्वतीबाई गणपतराव
विजयकर मुंबई
१ गंगाबाई मा. विजयकर मुंबई
५ श्री. वी. एन्. दातार बेळगांव
१ „ ना. गा. वगळ मुंबई
१ „ सिताबाई रावगळ मुंबई
१ „ खेडेराव दी. खारकर मुंबई
१ „ जहांगीर रस्तुमजी दलाल
मुंबई
१ „ सरदार एस्. सी. मुदलीयार
पुणे
१० „ डॉ. के. व्ही. साने मुंबई

नावे

करतां रु. ३॥ व पाण्याचे रु. ५॥
मिळून ९ रुपये
१ स्वयंपाकाकरतां खादी घेतली
-॥१- गंगेच्या कावडी करतां खण,
रेवढ्या, गुलाल मिळून
१ गंगा कावडीचे समोर वांजंव्यास
१ बाप्पाजी लक्ष्मण भट यांस श्रीविठ्ठ-
लाचे अभिषेकां व॥
८ श्रीच्या पादुकाच्या अभिषेका व॥
१५ अध्यात्म रामायणाचे पारायण व॥
तुकाराम केशन आंजगांवकर यांस
रु. १० दक्षिणा व १ रु. भाडे
१६ उत्सवाचे गवई किसनराव आदाजी
कासार रु. १० संभावना व ६रु.
भाडे
७५ संदूर्भाई दारवालां आकोलकर यास
शोभेच्या दार व॥
२० वँड वाले रु. १८ व तासेवाला रु. ९
५ अनाथ विद्यार्थ्यास रोख
१॥- हनुमान जयंतीचा खर्च
७ नाना गायके यास गडी २ व शायक
३ यांची मजुरी ८ दिवसांची
४३ श्रीचा भर्क मंडळीस प्रसाद पाठवि-
प्याकरतां आलेला खर्च त्याचा
तपशील—
८॥१= छापील पार्किंटॅ
१॥ प्रसाद
३१॥- पोष्टेज
१= पार्सेल व फिरवेंगळ खर्च

जमा	नंवे
१,, सौ. सुशिलाबाई वसंत गोरक्षकर शांताकृष्ण	३ गाडीभाडे कोपरगांव तें शिंडी
१,, ह. बा. दल्लवी केळवे माहिम -१-,, अर्जून बाळकृष्ण	५९।।।- कुस्त्याच्या हगामास थोऱ्या पेटीतील पैसे दिले तें
१,, र. द. रेगे कुळाळ २,, पी. बही. सुब्रह्मन्य	-।।।- श्रीसाईबाबांचे मंदिरास सारवण बद्दल
२,, मुदलियार मद्रास ३,, खंडेराव य. प्रधान	५ कोळी, न्हावी, सुतार, परीट, कंभार, यांस प्रत्येकी रु. १
अहमदाबाद ४,, शंकर बळवंत कोहोज करठांग	१२३३८-॥
१।,, सौ. सोनाबाई लक्ष्मण नाडकर माहिम	
१!,, कृ. रा. खंडकर (देवाग) २,, काशिबाई कानिटकर पुणा	
५,, एम्. आर. खोपकर आमरंडी १,, वा. आ. मोहिले पालघर	
१०,, आर. एन. परुळकर यवतमाळ	
२,, एम्. कृष्णराव मद्रास २,, दुग्घिर्बाई देशवंडीकर जळगांव	
५,, ग. त्री. कर्णिक कल्याण ५,, ग. ना. केदारी ..	
१,, कृ. प. वैद्य .. १,, मनोरमाबाई प्रभाकर वैद्य	
कल्याण	
१,, शांताबाई राजे कल्याण २,, कमलाबाई शंकर ताठे सुवर्द्द २,, चंदूर्बाई राजोणकर वोरिवळी	
२,, लिलाबृती काळे १,, ग. मो. सुगवेकर कुर्ला	
१,, भी. धो. सुवें कुर्ला	

नांवं

जमा

- १ श्री. भा. त्रिं. कर्णिक कल्याण
 १। „ पां. वि. खवणेकर
 १। „ इंदिराबाई कृष्ण शिरोडकर
 कुर्ला
 १। „ सावळेराम आ. शिरोडकर

१। „ सौ. राधाबाई सा. शिरोडकर
 १। „ कु. साईलिला " रा. शिरोडकर

१। „ आ. सा. शिरोडकर कुर्ला
 १। „ मनोरमाबाई आ. शिरोडकर
 १ „ राजाराम वि. कर्णिक केळवे

ठाणा

- २ „ डॉ. एम्. बी. गुप्ते ठाणे
 २ „ सौ. गोपिकाबाई अ. चित्रे
 ४ „ श्री. आ. प. डोळस

कांदिवली

- १ „ य. शा. दिघे
 १ „ वि. गो. देव संगमनेर
 १। „ म. व. ठाकुर मुंवई
 १ „ ल. स. नाईक इंदोर
 १ „ रा. रा. पाटील मुंवई
 ५ „ ताराबाई वेलापुरकराण
 वेलापूर.
 १ „ गो. भा. दातार ठाणे
 १ „ अच्युतराव जोगळेकर ठाणे
 १ „ सौ. रमाबाई नरहर येरवडेकर

ठाणा

- १॥ „ एल. बी. देशमुख ठाणा
 १ „ सौ. सुशिलाबाई गो. दातार
 ठाणा

जमा

नांवे

- ५, श्री. लक्ष्मीबाई गो. गाडगील पुणा
 १,, गो. का. गाडगील पुणे :
 १ कु. आऊताई करंजेकर पुणे
 ॥. सौ. बगुताई करंजेकर,,
 १ श्री. सोन्यावापू गो. सापकर
 सोल्लपुर
 १०,, राजाराम निळकंठ चैबळ
 सिंदराबाद
 १,, रा. आ. दोंदे कराची
 ६,, आ. मा. पौढवाल मुंबई
 १,, व्ही. जी. भोल्यगार पुणा
 २,, ल. ख. चोणकर वेलिवले
 ४,, रा. टी. एस. एम. लिंगम
 पॅट ब्लेअर अंदमान
 २,, चिं. आ. चित्रे वांडे
 २,, चि. रा. तळबलकर सातारा
 ५०,, कॅटन बी. आर. चांदोरकर
 भंडारा
 २,, गो. वि. आरसकज्जोद
 १।,, ल. मांजरेकर परळ
 १॥,, रा. ए. वेणुगोपाळचारी मद्रास
 ६,, रा. रा. भि. मयेकर
 सिंगापुर

२५२॥=

- १६॥= श्री. सामंत खर्जिनदार शिंडी
 संस्थान यांचे मार्फत आले ते
 जमा त्याचा तपशील:-
 १,, सखाराम पाटील आग्रिपाडा
 सांताकरुण
 -१,, गोविंद शिवराम
 कारखानीस वांडे

जमा

नांवे

- १। श्री. शमराव भास्कर कंटक
ग्रांटरोड मुंबई
- ७ „, एम. ए. ठाकोर सांतावरुङ्ग
- १। „, सदानंद भास्कर कुडाळकर
- १। „, के. ए. पथकी सांतावरुङ्ग
- ३ „, वी. एम्. सुब्रह्मण्य मैलापोर
मद्रास
- २॥ „, डॉ. श्री. शा. कैकिणी
ठिळकवाडी
- ४ „, वी. एस. मानकर व भिसेस
सोनाबाई मानकर
- १। „, चिं. रा. सातघरे वांद्रे
- २॥ „, वा. गो. कानिटकर
- १ „, ज. रा. दलवी वसई
- १। „, एस. एम. जयकर हनुमान
विलिंडग मुंबई
- १० „, डॉ. र. ना. गव्हाणकर वसई
- १ „, रा. दि. मदन मुंबई
- ५ „, दाजी विठ्ठल सांभारे पारले
- २ „, रा. सा. प. मालवणकर वांद्रे
- २। „, विनायक आ. वैश्य अंधेरी
- ५। „, सुभद्रा पी. म्हात्रे
- ५। „, लक्ष्मीबाई पाटील
- १ „, शिवराम कर्णिक
- २ „, यमुनाबाई सामंत वसईरोड
- १॥= „, चिं. शा. ढवळीकर पुणा
- १। „, यशोदाबाई वेलणकर खार
- १। „, आ. ला. आरोळकर
विलेंपाले
- १। „, गो. आ. मुळे मुंबई
- १- „, दिनानाथ कोठारी नुगमा
- १। „, दत्तात्रय आ. पितळे

जमा

नांवे

६. श्री. शांताचार्ह खंडेराव तळवलकर
अंधेरी

-१-,, लक्ष्मण बळवंत सोनटके
ठाकुरद्वार

-२-,, पांडुरंग ना. गोगटे ठाणा
१।,, वासुदेव शि. सामंत

मालवणकर

२,, शिवराम क. शुक्ल उमरगांव
१।,, महादेव आ. सामंत

फणसवाडी मुंबई

१।,, हरी गोणाळ सकपाळ वांद्रे
१।,, कच्छीचावाभिया वांद्रे

२।,, लाला लछमीचंद्र कानपूर
१।,, सोनुचार्ह थुरंधर

६,, डॉ. छोटालाल भुलाभार्ह
६,, नारेश वासुदेव गुणाजी
बेळगांव

२,, रामकृष्ण सामंत

९५॥८॥

६॥- श्री. वाळा पिलाजी गुरव शिंदी यांचे
मार्फत आले त्याचा तपशील-

२,, पुरुषोत्तमदास गोपाळदास
घडयाळे मुंबई

१,, मनिवाय गोविंददास मुंबई
२॥,, मिस्टर य मिसेस आर. वै.

पाटणकर मुंबई

१,, हरीभार्ह पुरुषोत्तमदास
घडयाळे मुंबई

६॥

६. श्री. वापुराव बोरावले यांचे मार्फत आले.

३॥। श्री. वाळा पिलाजी गुरव यांचे मार्फत
आले ते.

जमा

नांवें

३।।। श्री. दग्धू लक्ष्मण शिंदे
देशमुख पो. का. तळेगांव
ठमढेरे जि. पुणे

५९।।।- श्री. साईबाबा महाराज
यांचे पेटीत निघाले ते कुस्त्यांच्या
दुंगामास दिले.

७९०।।

७९०।।। एकूण जमा.

२४९. मोगलाईतील जमा.

९६९।।।१२३३८-॥

तेरीज.

५३१। श्री. दास गण. महाराज यांचे मार्फत
आले ते.

१२३३९-॥. एकूण खर्च

२४२।- इंग्रजितील
२४९. मोगलाईतील

५३१।

२४२।।।- श्री. श्री. न. खारकर यांचे
मार्फत

९६।।।।- , सामंत यांचे मार्फत
१०। , बाळा पिलाजी गुरव यांचे मार्फत
८। , बाळासाहेब देव यांचे मार्फत
६ , बापुराव वोरावके यांचे मार्फत

६९।।।- , श्रीच्या पेटीत

९६९।।।

९६९।।। एकूण जमा

२७३।।।- तट पडली ती श्रीराम
तफे श्रीदास गण.

१२३३९-॥१२३३९-॥१२३३९-॥

PUBLIC MANIFESTO.

Shree Sai Baba Sarvajanik Charitable Dispensary

This abovenamed institution purely desires to render medical aid to the suffering humanity at large irrespective of the question of caste, creed, colour or community. Shree Sai Baba of Shirdi (the highly evolved Saint needs no introduction) inspired workers to help & work this institution and thus, it, in consonance with his character, aims at the holy mission of human life 'Service is Prayer'

The locality of Chikhaldwadi has been selected very wisely, as the honest inquiries show that two extreme ends on the diameter of the circle, i. e. between Bombay Central and Gamdevi, major part of the prescribed locality is inhabited by the middle and the poor class of people who, in these hard times, deserve more attention. Hence the people of this place are hereby informed to take full advantage of this institution where honorary doctors as workers and highly qualified consultants as sympathisers, are attached for ordinary as well as emergency cases needing Hospital aid or admission.

The following workers disposed to charity namely **Dr. K. R. Thakar**, the wellknown Suburban public worker, **Dr. Mrs. Malinibai Sukthankar**, (for female patients) **Dr. N. R. Suvarna**, Surgeon to Congress Hospital, **Dr. V. M. Kaikani** Surgeon to K. E. M. & **Dr. Ugrankar**, Hon. Physician to Sir J. J. Hospital

have volunteered their services to this institution. It will be opened by the hands of:—

K. F. Nariman

Superintendent:—**S. S. Charitable Dispensary,**
Chikalwadi, Grant Road, Bombay.

जाहीर पत्रक.

श्री साईबाबा सार्वजनिक धर्मार्थ दवाखाना.

ही उपरिनिर्दिष्ट संस्था रोगप्रत्त मानव जातीला वर्ण, धर्म, किंवा जाती याचा विचार न करतां औषधी उपचार प्रांजलपणे करू इच्छते. शिरडीचे श्री साईबाबा हे महान साधु असल्यामुळे त्यांची ओळख करून देण्याची जरूरी नाही. त्यांनी ही संस्था चालविष्यास व तिला सक्रीय मदत करण्यास कार्यकर्ते लोकांस प्रोत्साहन दिले. आणि म्हणूनच जनसेवा हीच ईशसेवा हें मानव जीवनविषयाचे पवित्र कर्तव्य तिचे घेय आहे.

या संस्थेच्या कार्याक्रितां चिखलबाडीतील जागा पसंत केलेली आहे, कारण मुंबई सेंट्रल ते गांवदेवी या विभागांत राहाणारे लोक गरीब व मध्यम वर्गांचे असल्याकारणाने या बिकट प्रसंगी त्यांना ह्या संस्थेची फारच मदत होईल. म्हणून या वस्तीतील लोकांना कळविष्यांत येते की या संस्थेचा त्यांनी पूर्ण फायदा घ्यावा.

ज्या रोग्यांना औषधोपचाराराची जरूरी आहे अशांना व इतर रोग्यांकरेता तज्ज्ञ डॉक्टरचा सल्ला मिळण्याची व उपचार करण्याची सर्व व्यवस्था करण्यांत आलेली आहे.

कोणताही रोगी जास्त आजारी असल्यास डॉसिप्टलमध्ये ताबडतोब व्यवस्था करण्यांत येईल.

डॉ. के. आर. ठकर, डॉ. भिसेस. मालिनीबाई मुख्यानन्दर, डॉ. एम. आर. मुवर्ण, डॉ. व्ही. एम. कैकेणी, डॉ. उप्रनकर.

के. एफ. नरीमान,

सुपरिटेन्डेन्ट:—श्री साईबाबा धर्मार्थ दवाखाना,
चिखलबाडी, ग्रान्टरोड, मुंबई.

True Copy.

K. F. NARIMAN.
Worli,

Readymoney Terrace,
Bombay, 7th April, 1939.

To,

Dr. Thakkar,
Bombay.

Dear Friend,

I regret very much that owing to serious teeth trouble I am not able to attend, as promised, the opening ceremony of the Dispensary. As you are aware, both as Municipal Corporator and Mayor, I have been taking a great deal of interest in the humanitarian question of Medical relief in the city. It has been proved by authentic records and statistics that the Medical Relief for the city is very inadequate and that there are not sufficient dispensaries or Hospitals particularly to meet the requirements of the poor population. There are numerous pitiable cases that badly need medical attendance but they have to go unattended because they cannot afford to pay for that medical help. Therefore your venture however small, to solve that problem, even to some extent, is most welcome. It is gratifying also to note that the Dispensary will render service to all needy and deserving, regardless of cast, creed or community, because, at least in service of suffering humanity, there ought to be no distinction or discrimination.

The organisers of this scheme and all the eminent medical gentlemen who have offered their help and co-

operation deserve both congratulation and thanks of the Citizens residing in that area.

I have pleasure in declaring the Dispensary open and I wish your efforts all success and hope and trust that others will also emulate and follow your good example and many more such Dispensaries will be opened in other parts of the city.

Once more hoping to be excused for my unavoidable absence,

Yours sincerely,
Sd/- K. F. Nariman.

PROCEEDINGS IN A NUT-SHELL ON THE OCCASION OF THE OPENING CEREMONY OF SHRI SAI BABA'S CHARITABLE DISPENSARY.

To the hundreds of residents of Grant Road, Chikalwadi, West Side, the opening of a new Charitable Dispensary on the 8th April 1939, under the management of a panel of wellknown qualified Doctors, is an event of no small significance. Left without proper medical aid, those residents had either to take the advice of costly private practitioners, or as the lesser of the two evils, to restcontent with public hospitals.

On Saturday, last week, therefore, the Shri Sai Baba Sarvajanik Charitable Dispensary was opened by Mr. Jamnadas Dwarkadas. The Dispensary was to have been opened by Mr. K. F. Nariman, but, as he was indisposed Mr. Jamnadas kindly consented to perform the opening ceremony.

Mr. Jamnadas, before declaring the Dispensary open, delivered a learned speech in the most eloquent manner befitting the occasion. He very impressively expressed the material and spiritual link between the body and soul and their inseparable relation, and, finally, said that this Institution, in consonance with the character of Shri Sai Baba, will not only heal the patients bodily but also mentally and spiritually. Since its start is the outcome of His inspiration, further Mr. Jamnadas Dwarkadas declared, that he was also exceptionally lucky in as much as it was the wish of Shri Sai Baba to have called and pre-arranged him to perform the opening ceremony of the Dispensary on the day his own birth-day fell.

Thus, he concluded, his speech after reading Mr. Nariman's message, and having an appeal to the general and generous public in very appropriate and feeling terms for their co-operation.

The Dispensary charges a minimum fee of two annas for all patients, which sum includes pills, powders, mixtures, liniments, lotions, dressings, etc. Dr. K. R. Thakar, the wellknown Doctor and Social Worker of Vakola, Santa Cruz, is the vice-Chairman; in fact, he, it was who conceived the whole project. Then there are four Doctors, namely, Dr. V. M. Kaikini, Dr. S. S. Ugrankar, Dr.(Mrs.) Malinibai Sukhtankar and Dr. N. R. Suvarna, who have kindly consented to attend as Consulting Physicians and Surgeons. Dr. Thakar will be in attendance all days in the week. All these Doctors will attend the Charitable Dispensary and give the public the benefit of their expert advice, if and when necessary.

An unique feature of this Dispensary is that it has

secured the co-operation of three leading Hospitals in Bombay—the J. J. Hospital, the K. E. M. Hospital, and G. T. Hospital—where arrangements have been made for the speedy admission of the patients sent from this Dispensary.

The following resolutions have been passed unanimously by the mass gathering on the Opening Day and accordingly the Executive Committee of the Dispensary will shortly make special representations to the Minister of Health, Bombay Government, to allow facilities for obtaining drugs duty free. The land-lord of the building, where the Dispensary is located, will also be requested to exempt, or at least, to make an appreciable reduction in the rent.

In the crowded meeting, attended by distinguished guests and members of the Medical Profession, Mr. Jamnadas Dwarkadas, who first read Mr. K. F. Nariman's message, felt sure that the Dispensary, born of sacrifice, would progress from precedent to precedent. Also Rao Bahadur Moreshwar Pradhan, J. P., Dr. Thakor spoke at length on the life of Shri Sai Baba, the highly evolved Saint of Shirdi, and made public appeal to the Devotees of Baba for further donations to the upkeep of the Institution.

SECRETARY,
RECEPTION COMMITTEE,

Shri Sai Baba Charitable Dispensary.

अनुभव

K. L. SOMAN, Belgaum

2nd & 3rd February 1939.

Krishnaji Laxman Soman alias Kirat, Brahmin, aged about 74, Police Accountant, Alibag (Retired) now residing at Thalakwadi, Belgaum, says:—

Rao Bahadur Hari Vinayak alias Tatyasaheb Sathe, Asst. Superintendent, Revenue Survey Department, first called me to Shirdi in the beginning of 1913. He had a mind to start a Marathi Journal giving information about Shri Sai Baba of Shirdi. He called me to Shirdi specially for this purpose. Before this I had heard the name of Shirdi and the fact that Tatyasaheb was devotee of Sai Baba. He had built a wada there for his own & other peoples' residence. There was a Nimb (Margossa) tree in the middle of the compound of the wada. Sai Baba used at times to sit under this tree. So this tree had acquired a peculiar importance. Some women used to go round this tree and make *pradakshinas*. There was a small 'par' (platform) built round this tree. Hearing Sai Baba's fame people from far and afar used to come for getting his darshan. These people consisted of three classes viz. the rich, the poor and the middle class. Of these I now remember the name of two persons (1) One M. Upasani, who later on became famous as Upasani Maharaj of Sakori. (2) Ganesh Dattatraya Sahasrabuddha who further assumed the name of Das Ganu and who by his Kirtans spread the fame of Sai Baba throughout Bombay proper and presidency. All these people came to Shirdi with some worldly end in view. Very few people came there for getting salvation. Sai Baba used to ask these people for some dak-

shana which they gladly gave. I did not first know how this Dakshina was utilized but learnt later that the amount of the dakshina was distributed indiscriminately amongst (1) Mhalsapati Sonar (2) Kasiram Shimpi (3) Appa Jagle & (4) Tatya Patil, who were always with Sai Baba. These four people used to look after all the arrangements of Sai Baba. Tatyasaheb Sathe learnt about this and thought that the amount realized as dakshina was not properly utilized. So he thought of taking these people into his confidence and starting an institution for properly & economically distributing the amount of dakshina so that the samsthana of Sai Baba who was getting old should go on well even after his samadhi. He thus made up his mind of having an institution and starting a Journal on its behalf. He called me to Shirdi for this work. Some of these people approved of Tatyasaheb's idea and one day convened a meeting and founded an institution named Sainath-dakshina- bhiksha Samistha. The account of this institution has been given in the then newly started Journal named Sainath Prabha, and from it one can know the nature & objects of the institution.

In accordance with the wishes of Tatyasaheb sathe I collected the materials for this journal and started it and named it Shri Sainathprabha. One Mr. Sunderrao used to write in this journal in English. On the day I carne, I saw Sai Baba in the evening and thence went to him every morning and evening. Some times Sai Baba was seated in the Masjid with 4 or 5 people, at other times he was surrounded by devout people who came for darshan from far afar. As soon as any one saw Sai Baba his mind was full of respect & reverence for him. I had this experience. His

tall & well-built figure, brilliant eyes, broad forehead and his sattvic features made everybody humble before him. This was quite natural. Sai Baba looked at all people, rich or poor, coming for darshan, with equality. This impressed them with his saintliness. He, as it were, gave a lesson to them of equality by his demeanour.

My object in daily going to the Masjid was to observe carefully what passed there & how it affected me & how far this observation helped me to unravel the secret of Sai Baba's life. Some days I used to go twice. Then one day Tatyasaheb Sathe told me that Sai Baba after returning from Lendi sits near the Dhuni (sacred fire) chitchatting with the few selected devotees and asked me to be present there then. So I used to go to the Masjid daily between 7 to 8 A. M. when Sai Baba returned from Landi. At this time Sai Baba used to tell parables in rural dialect. The name of Pathri village was mentioned often in these talks, and words such as hens, chickens and eggs were also freely used. This made me doubt the caste of Sai Baba, I enquired about this with other people but none gave me definite information on this point. It is said that none should try to ascertain the family-the line of descent of the Rishis & the source of a river. Is this rule also applicable to sages ? Though this may not be known still sages are at all times venerable to all.

While I was thus going to Mesjid daily, one morning Tatyasaheb Sathe & myself woke at about 3.30 A. M. Then Tatyasaheb said to me. " Oh Krishna, you daily read Gurucharitra then why don't you make a ' saptah ' (finishing the reading of the sacred book in 7 days) under the Nimb tree in our compound ? " I answered,

"What is the use of making the "Saptah" under the Nimb tree ? If there had been a sacred tree like an Audambar tree it would be reasonable & proper; besides it is proper for me to devote myself entirely to the work for which you have called me here; also it is very cold here in the morning and it is not good to disturb others unnecessarily, so instead of doing the Saptah here I shall do it satisfactorily at Sholapur after my return." Hearing this he did not press me further. An hour later I got up and after finishing my morning routine I went as usual to the Masjid. Sai Baba had just come back from Lendi, 4 or 5 persons were sitting with him. Sai Baba was talking as usual in rural dialect. When I went to him he was telling a story which I began to listen. I could not make out what it was. But while talking he remarked as if naturally with referance to the context of the story as follows:— " What ! Audambar tree, Pipple tree and Nimb tree--are these not the same (of equal importance) ? " These words reminded me of the talk I had with Tatyasaheb early in the morning. I thought these words were mainly & unmistakably directed to me. I began to stare at Sai Baba, who was all the time looking down at the Dhuni and who did not seem to notice me while uttering the above words. So I was not able to ascertain what his object was in uttering these words. I noticed no change in his features. At the time 4 or 5 of the persons turned up. Sai Baba was talking as before. I and others also got some leading hints. After sitting there for an hour, I returned home & told Tatyasaheb what happened in the Masjid. He smiled and said, " What if the tree be a Nimb tree; Sai Baba was sitting under this tree and you should do the Saptah there " I gave

him again my reasons as stated above and refused to do it there as it would inconvenience others. I added that I would do it if I could observe proper सौंवर्ण्योवर्ण (regulations about wearing sacred clothes) and sleep on the platform with a Dhabli (woolen cloth) on and not otherwise. (The remaining part will be published shortly in the next issue.)

श्री साई महिनाथ समर्थ

अनुभव

कृष्णजी लक्ष्मण सोमण उर्फ किरात, चित्पावन, वय ७८, पोलिस अकाउंटन्ट, आलेशांग, रिटार्ड, ठळळवाडी बेळगांव, यांचे टिप्पण.

श्री. रा. ब. हरी विनायक उर्फ तात्यासाहेब साठे, असि. सुपरिनिंदेंट, रे. सर्वे डिपार्टमेंट, यांनी १९१३ च्या आरंभी मला प्रथम शिरडीस बोलाविले. त्यांच्या मनांत शिरडीचे श्रीसाईबाबा यांच्या संबंधाने एखादें मासिक पुस्तक काढावें असा विचार होता. एवढ्याचकरितां मला त्यांनी सूदाम शिरडीस बोलाविले. यापूर्वी मी शिरडीचे नुसतें नांव ऐकले होते व रा. ब. तात्यासाहेब साठे हे श्रीसाईनाथ महाराजांचे एक रात्र आहेत असें वरेच दिवग ऐकूत होतो. त्यांनी तेथें एक स्वताःस व इतरांस रहाण्यासाठी एक वाडाहि बांधलेला होता. त्या वाड्याच्या अंगणांमध्ये एक कृष्णनिंबाचे झाड होते. त्याखाली श्रीसाईनाथ महाराज केव्हां केव्हां येऊन बसत असत. अशा दृष्टीने त्या झाडाला एक प्रकारचे महत्त्व आले होते. कांहीं बाया बापडया त्या झाडाला प्रदक्षिणा घालीत. त्या झाडास छोटासा पार बांधलेला होता. साईनाथ महाराजांच्या दर्शनाला त्यांची कीर्ते ऐकून वरेच लांबलांबचे दूरचे लोक येत असत. त्यांत श्रीमंत, गरीब व मध्यमस्थितीतले असे तिन्हीप्रकारचे लोक बहुधा कांहीं तरी कामना धरून येत. वेवळ मोक्ष अथवा मुक्तिलाभ मिळावा अशा हेतूने फारच घाचित येत असत. या लोकांच्याकडे श्री. साईनाथ महाराज दक्षिणा मागत असत. व लोकाहि ती आनंदानें देत अरत. या दक्षिणाभिक्षेचा विनियोग कोणच्या प्रकारे हेतूतो हे प्रथम मला यात्रक नव्हते. पण पुढे असें कळलें की महाराजांच्या साज्जिध्यांत असगारे म्हाळसापति नोनार, काशरिम शिंपी व आप्या जागळे, नात्या पटील, आप्याजी उपले असे दोघे चांगेजग कमी अधिक प्रमाणांत दक्षिणा वाढून देत असत व ते सर्व साईनाथ महाराजांची व्यवस्था ठेवीत. रा. ब. साठे साहेब तेथें गेल्यावर ही गोष्ट त्यांच्या लक्षांत आली व त्यांना असें वाटले की दक्षिणेनिमित्त जी रक्म वळूल होते तिचा विनियोग जसा व्हावा तसा

श्री सार्विपाया महाराज

भी साईंवाचा शिरपी संधानचा दृश्ये १८५९ ला. १-४-१७ से ३१-३-१८ पर्यंतचा अमावस्याचा तद्देश

अनुक्रम संख्या	जामा	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै	अनुक्रम संख्या	सर्वे	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
१. गिरहांता, १०४-३२ रुपी					१. श्री, श्री		१५७	२	३
२. तर्हंद मार्गी लकड़ीनदार बांधे					२. नैवेद शिरा, लहू, सदीसाथ		२५७	५	५
ताती निष्ठारी	२४१० १ १०				३. देवनार्द		११५	५	५
४. तर्हंद यावदाक्षत तसलमातीयी	२३८३ १५ ०			४. पापर		१२००	०	०	
५. बैक चालू खाती	१०७६ १५ ६			५. शोबा		१४१	५	५	
मेन्हीग बैक.	४०९ १४ ०			६. लेटी याम		१२०	५	३	
७. यामेत लग्नीनदार बांधे हाती	२५० ११ ६			७. झुगी		५७	५	०	
८. यामेत चिटपाता बांधे हाती	१० ५ ०			८. परादाय		२० ११	५		
.. बाढ़ा गुरु शिरदी बांधे हाती	० १३ ३			९. विषेश		६५ १०	०		
.. सिक्कुरिटीज दर्वाजी				१०. दलिला		३५५	०		
११. १४०० एटलेट लिस्ट				११. अपावेपे घम्हूत्य		५२ १४	११		
१२. बायमानेची				१२. खोटी		२१०	५	५	
१३. भक्त बंडल बर्गीयी				१३. समान्दरप रेप		५४	०	३	
१४. लेटी याम	६९६ ३ १०॥			१४. श्वारती डुइस्ती		३१६	१	१	
१५. लेटी, मासिक बर्गीयी, दिलिगा	११० ० ०			१५. इधीत यादा दुइस्ती		१५६	८	६	
१६. वैष्ण	४४ १५ ५			१६. दार्देट खरेटी		१	५	०	
१७. अपावेपे घम्हूत्य	३११ ० ०			१७. याइलीला		४२४ १८	३		
१८. श्री	१०१ ० ०			१८. निवद्युत		४० १	१		
१९. देवनार्द	१० १५ ०			१९. द्विजनरी		४० १५	०		
२०. शोबा	५ १२ ०			२०. पोर्टेज		५२ ८	०		
२१. बाढ़ा देटी	६१२ ३ ३			२१. निटपात अंकित सर्वे		१०६ ३	३		
२२. दार्दामाहै देटी	५८ ३ ३			२२. प्रवाल बार्म		५१ ३	१		
२३. यामेत शिर्दी	१३१ १० ०			२३. निलक्ष्मी अर्जन न. ४५ रुप	११३७	०			
२४. यामेत भट्टे	११ १० ०			२४. प्रापात सर्वे		५२ ३	०		
२५. यामेत लकड़ी	११२ १० १			२५. बैक चालू		५१ १४	०		
२६. यामेत विश्वी	१० १४ ०			२६. गोकुल बर्गीयी		६ १५	०		
२७. समुष्यामना किंचि	१० १० ०			२७. बोज्यागिरी		२५ ०	०		
		२३०४ १३ १०		२८. शुश्पौर्जिमा १५५८ तसलमात परत		१० ०	०		
			४६१०२ ५ १०	बाल गुरु १५५८ तसलमात परत		१ ४			
				फैले खरेटी		११ ०	०		
				२९. देवावरील ब्याज		२५ ०	०		
				३०. दावाडी गोपीनाथ		११ १	५		
						२४ ०	०		
						४५०५ ११ १			

શ્રી માર્ગદાર સહારાજ
શ્રી સાઈંયાચા વિરાસી સંસ્કારના શકે ૧૮૫૯ લા. ૧-૪-૩૭ તે ૩૧-૩૮ ગાંધેતચા જમાસ્વર્યાચા તત્ત્વા

જમા	રૂ. રૂ. હ.	રૂ. રૂ. હ.	રૂ. રૂ. હ.	સર્વે	રૂ. રૂ. હ.	રૂ. રૂ. હ.	રૂ. રૂ. હ.
૧૧ શ્રી સાઈંયા બોલ ગિરી વિરી		૨૫૫૪ ૧૧ ૧૦	૨૫૫૪ ૧૧ ૧૦	શારીરિક	૧૮૫૯ વિરાસી	૧૮૫૯ વિરાસી	૧૮૫૯ ૧૧ ૧૦
૧૨ જમા મેડાનિયા		૧૬ ૦ ૦		બાંધાંડાટેટ		પદતાલી વિરાસી	
૧૩ લિબિટે		૫ ૧૪ ૦		માણા પ્રાઇવેટ કેડ રૂ. શરીરી	૧૦૦ ૦ ૦	દેખાયી	
૧૪ બાજ		૧૬૩૧ ૫ ૦		સુધીએ લાઈસનીટે હૈ. બેંક સેફ			
૧૫ બાંધ રિફિન		૧ ૧ ૦		૧૧% લેન્ડી કસ્ટડી રિનોટ મે.			
૧૬ રિન્કુલેશન પી રિફિન		૧ ૦ ૦		૧૦/૧૬૩	૨૧૧૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૧૮ ૧ ૧ ૦	
૧૭ ડાયનિયા ૧૮૫૮ ડાયારા આનેલી બાંધાંડી જમા				૧૦/૧૬૨	૨૧૦૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૧૯ ૧ ૧ ૦	
૧૮ ૧૮૫૯ ચા. વિલાલ		૩૫ ૮ ૦		૧૦/૧૬૨	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૦ ૧ ૧ ૦	
૧૯ રામનની ૧૮૫૮ચા લયાનાન રૂબ્બ કસ્ટ		૧૦૦ ૩ ૧		૧૦/૧૬૩	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૧ ૧ ૧ ૦	
૨૦ દાયાનાન સહાયાન બાંધી બસુલી		૫૨ ૦ ૦		૧૦/૧૬૩	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૨ ૧ ૧ ૦	
૨૧ રામનની ૧૮૫૯ લયાનાન જમા		૭૧ ૧ ૧		૧૦/૧૬૦	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૩ ૧ ૧ ૦	
૨૨ ગુણૌળિમા. ૧૮૫૮ ને ૧૮૫૯ નાનાનાન જમા		૧૩ ૪ ૧		૧૦/૧૬૦	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૪ ૧ ૧ ૦	
૨૩ રાતનાની ૧૮૫૯		૩૮ ૮ ૦		૧૦/૧૬૦	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૫ ૧ ૧ ૦	
૨૪ પાંદ્યો વિરી		૫ ૦ ૦		૧૦/૧૬૦	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૬ ૧ ૧ ૦	
૨૫ દાદાની ગોધીનાન		૮૪ ૮ ૦		૧૦/૧૬૦	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૭ ૧ ૧ ૦	
		૫૧૫૭૫ ૧ ૪૧		૧૦/૧૬૦	૩૦૦ ૦ ૦	૧૮૫૨૮ ૧ ૧ ૦	
			૫૩૪૩૧ ૩૨ ૪૧				

મી બરીન શ્રી સાઈંયા વિરાસી સંસ્કારના શકે ૧૮૫૯ લા [૧૧ નાવ ૧૯૩૮ અનેલા] જમા ખર્ચાના તથા લયાનાન, તો જમાને સત્ત્યાનાને હિંદોબાચી બસુલીની બઠોય દર્શાવિનો, મલ્ય જો જો માદિતો પાદિને હોતી હોતી તી લી નિયાની આણે, સોષાને પગોંત દિલેલા બાંધાંડાન કંપિટોની મેન્ટુરી નિયાનીની.

મી સરકારી રોલે ઇન્ડિયાન બેંક બોલ ઇંડીયાને સેકાન્ડાની રિસીડાનન વ માણા ડોયિન્ડાન્ટને દોન દોઅર સારવિફિલ્ડને પાર્ટિની આણે,

જી. (Sd) J. K. Parulkar,
Certified Auditor
(Hon. Auditor)

મુખ્ય, તારીખ ૧૦ નાવ ૧૯૩૯.

નાની) રૂ. રૂ. હ.
અંગે દેખાયી
નાની) શ્રી. ના. ચારાન
અંગે વિટળાસ
નાની) યા. વિ. દેવ
વિષલા.

क्रीस नयार पुस्तके पोस्टेज व बही. पी. खने अलाहिदा पट्टील

कापडी बांधणीची:-

र. आ. प.

३ -४-०

श्रीसाईलीला मासिक, वर्ष १ ते ७ प्रत्येक वर्षास

१-१२-०

श्रीसाईलीला मासिक, वर्ष ८ ते १३ प्रत्येक वर्षास

३-८-०

श्रीसाईरचन्नरिति, कै. आणासाहेब दाभोळकरकृत

२-०-०

श्रीकेशवली, यशोदा पांडुरंगी टीकेसहित कागदी बांधणीची

२-०-०

नक्किलीलामृत पोथी श्री. ह. भ. प. दासगण्ठृत

०-८-०

शिरडीचे श्रीसाईबाबांची ओळख व भक्तांचे अनुभव

(श्री. बी. बही. एन. स्वामीकृत. इंग्रजी)

श्रीसाईबाबा ऑफ शिरडी, रा. व. प्रधानकृत (इंग्रजी)

१-०-०

श्री बा. वि. देवकृत कागदी बांधणीची:-

श्रीसाईबाबा पुण्यतिथि कीर्तनास्त्वयान

०-२-०

श्रीसाई दत्तजन्म कीर्तनास्त्वयान

०-२-०

कै. श्री. नानासाहेब ज्ञांदोरकर व्यास्त्वयान

०-२-०

श्रीद्वारकामाहे संशोधन अंक

०-४-०

श्रीसाईबाबा व त्यांचे गुरुबंधु श्री. क्वांडकर महाराज

०-४-०

इतर पुस्तके:-

श्रीसाईलीला, सुटे अंक, जुने व नवे, प्रत्येक अंकास

०-४-०

कै. श्री. हरि सीताराम दीक्षित चरित्र अंक

०-८-०

कै. श्री. म्हाळसापता चरित्र अंक

०-४-०

श्रीजद्गुरुसाहृणोपासना

०-२-०

गाईड टु शिरडी, (इंग्रजी)

०-२-०

भक्तांचे अनुभव—रा. सा. पपन्या चेटीकृत (तेलगू भाषेत)

०-८-०

श्रीसाईबाबांचा फोटो, क्याबिनेट साईज

०-८-०

कार्ड साईज.

०-८-०

लहान कार्ड साईज.

०-४-०

लॉकेट साईज.

०-१-८

मेठे एनलार्जमेट. [११ X ८]

४-०-०

बरील पुस्तके खालील पत्त्यात्वर मिळतील:-

रा. रा. वा. घैसास, एडिटर, शाईलिला दादर—मुंबई नं. १४.

रा. रा. रामचंद्र रामकृष्ण सामंत, ४०, टर्नरोड, वांद्रे, मुंबई नं. २०

रा. रा. श्रीधर नारायण खारकर, ३७, चर्बी, याणे.

रा. रा. वाळा पिलाजी गुरव, मु. शिरडी, पो. राहता, जि. नगर.

श्रीसाईबाबांचे तीन रंगांतील चित्र (१० " X १२ ") ०-३-०

रा. रा. दा. वि. सांबारे, वर्तक्षाढी, तेजपाळरोड, विले पाले यांचेकडे मिळेल.

रा. रा. वामनराव प्राणगोविंद पटील, हेडमास्टर, उमरेठ एज्युकेशन

सोसायटीच स्कूल, उमरेठ, जि. कर्यरा (गुरुस्मृती नावाचे) श्रीसाई-

बाबाविषयी गुजराठी पुस्तक.)

योग्य रीतीनें होत नाही. तेव्हां आपण या मंडळीना आपल्या विश्वासांत घेऊन एखादी संस्था काढून तिच्या करवीं जर या दाखिणेचा योग्य विनियोग करण्याची व्यवस्था केली तर श्रीसाईनाथ महाराजांचे उतार वय झाले असल्यामुळे त्यांच्या मार्गे त्वांने संस्थान व्यवास्थितपणे चालावें अशी आपणांनी कांहां व्यवस्था वरितां आल्यास बरं असें वाढून त्यांनी तसें करणेचे ठरविले. आणि याच हेतूने एक मासिक पुस्तक काढण्याचे योजिले, त्यांनी मला बोलविले तें याच कामाकरितां. रा. ब. साठे यांची कल्पना यां मंडळी दैकीं कांहांना पसंत पडली व एक दिवस सभा भरवून “श्रीसाईनाथ दक्षिणा निक्षासंस्था” या नांवाची संस्था स्थापन करण्यांत आली. या संस्थेच्या स्थापनेची दृक्किंत “श्रीसाईनाथ प्रभा” या नांवानें नवीन सुरु केलेल्या मासिकांतून दिलेली आहे. तिच्यावृन्त या संस्थेचे स्वरूप व उद्देश कोणालाहि कदून येतील. असो—

रा. ब. साठे यांच्या हेतूनुसार नवीन मासिकाचे नांव “श्रीसाईनाथ प्रभा” ठरवून मी तें मासिक सुरु करण्याचे ठरविले व त्याप्रमाणे साहित्य गोळा करण्याच्या तयारीस लागलू. श्री. सुंदरराव नांवाचे एक गृहस्थ हे या मासिकांत इंग्रजीतून नेख लिहीत. आलेल्या दिवशी सायंकाळी मी श्री. साईनाथ महाराजांचे दर्शन घेतले व त्यापुढे रोज सकाळ संध्याकाळ मी त्यांचे दर्शनास जात असे. किंवदं वेळां हे श्री. साई बाबा मशीदीत चारपांच निकटवर्ती मंडळीसहित बसलेले आढळत आणि कित्येकदा दूरदूरचे पुष्करणसे भाविक लोक आलेले दिसत. श्री साई बाबाना पाहतांच कोणिहि मनुष्यांचे मन त्यांच्या संबंधानें आदर व पूज्यभाव यांनी भरून जात असल्याचे दिसून येत असे. माझाहि अनुभव असाच आहे. त्यांची उंच व धिष्ठाड शरीरयष्टी तेजस्वी डोक्ले, भव्य कपाळ व चेहच्यावरील अपूर्व सात्त्विक शृति यांच्या योगे त्यांच्यापुढे कोणीही मनुष्य साहजिकपणेच लीनतेने नम्र होत असे. दर्शनास येणाऱ्या भाविक भक्तांत श्रीमंत गरीब कोणी कसाहि असला तरी श्री. साई बाबा त्यांचेकडे सगटृष्टीने पहात. यामुळे त्यांच्या साधुत्याची छाप लोकांच्यावर सहजच पडे. जणू कांहां ते आपल्या अशा समवुद्धीच्या वर्तनानें लोकांस एक प्रकारे शिक्षणच देत असत. माझा मशीदीत रोज जाण्याचा उद्देश तेथें चालणारा एकंदर प्रचार बारकाईनं अवलोकन करून आपल्या मनावर त्यांचे काय काय परिणाम होतात व त्यायोगे श्री. साई बाबांच्या चरित्रांचे रहस्य उकलण्यास आपल्यास काय मदत होते हैं पाहण्याबा होता. कांहां दिवस मी दोन वेळच जात असें. पुढे एक दिवस रा. ब. साठे मला म्हणाले की, श्री सा. बाबा लेंडीहून परत आल्यानंतर जेव्हां धुमी जवळ वसतात तेव्हां ते जवळ असणाऱ्या वेचक नंडळीशी कांही गाप्यागोष्ठी करितात. त्यावेळी तुं तेथें जात जा. त्याप्रमाणे मी श्री. साई बाबा लेंडांहून परत आले म्हणजे (सकाळी ३ ते ८) च्या

दरम्यान मशीदीत जाण्याचा क्रम ठेविला. यावेळी श्री. साई वाचा गांवढळ भाषेत कांहीं गोष्टी सांगत. त्यांत वरचेवर 'पांथरी' गांवाचा पुष्कळदा उल्लेख येई व त्यांच्या गोष्टीत कोंबडी, अंडी, मुरगी असलेही पुष्कळ शब्द येत. यामुळे महाराजांची मूळ जात कोणती असावी याविषयी मी पुष्कळवेळां सांशंक होत असे. यासंबंधानें मी इतरलोकांपाशी तपासहि केला. पण त्यांचे जन्मरहस्यासंबंधी निधित असें कोणाकडून कांहींच कळलें नाही. रा. व. साठे यांना विचारतां त्यांनाहि यासंबंधी नक्की कांहीं माहित नाही असें दिसून आले. ऋषींचे कूळ आणि नदींचे मूळ यांचा छडा लावण्याचे काम कोणी करू नये म्हणतात, तसेच साधुपुरुषांच्या संबंधानेहि आहे की काय? हे जरी न कळलें तरी साधु पुरुष हे सांना सर्वत्र वंदन असतात.

माझा मशीदीत वर सांगितल्याप्रमाणे क्रम चालला असतां एके दिवशी उत्तर रात्री मुमरे ३—३॥ वाजतां मी व तात्यासाहेब साठे दोघेही जागें झाले. तेन्हां तात्यासाहेब साठे मला म्हणाले 'कृष्णा तुं रोज गुरुचरित्र वाचतोस तर आपल्या आंगणातील लिंबाच्या झाडाखाली बसून गऱ्यादा सप्ताह कां नाही करीत? त्यावर मी उत्तर दिले की, लिंबाच्या झाडाखाली बसून सप्ताह करण्यात अर्थ काय? औंदुंबरचे झाड असतें आणि त्याच्याखाली सप्ताह केला असता तर तें औंचित्यपूर्ण झाले असतें. शिवाय मला तुम्ही येथे ज्या कामासाठी बोलाविले आहे त्या कामाकडेच सर्व लक्ष देणे अधिक उचित आहे. आणि दुसरी गोष्ट अशी की, येथे पहाटेची घंडी वरीच असते. शिवाय आपल्या सप्ताहाकरितां इतरांना अवस्तव उपर्सग पोहचू देणे मला योग्य वाटत नाही. यामुळे मी येथे सप्ताह न करितां तो सोलापुरी परत गेल्यावर तिकडेच करीन. म्हणजे माझ्या प्रस्तुत कामांत व्यत्यय येणार नाही व मला सर्व लक्ष तिकडेच देतां येईल. असे म्हटल्यानंतर या गोष्टीसंबंधी त्यांनोहि विशेष आग्रह धरिला नाही. यानंतर कांहीं वेळ दुसऱ्या विषयावर बोलत असतां आम्ही दोघेहि पुन्हां रात्री ४॥—५ चे सुमारास झोपीं गेलो. एका तासाभरानें पुनः जागें झाल्यावर शौचमुखमार्जन आटपून नेहमीप्रमाणे मी मशीदीत गेलो. श्री. साईवाचा लेंडाहून परत येऊन धुनीजवळ बसले होते. त्यांचेवाशी ४—५, मंडळीहि होती. त्यांना ते कांहीं गोष्टीहा सांगत होते. या गोष्टी या वेळीं गांवडळ भाषेतच चालल्या होत्या. मी गेलों त्यावेळीं त्या लोकांकडे पाहून ते एक गोष्ट सांगत होते. मी जातांच पायावर मस्तक ठेऊन महाराजांचे समोर ४—५ हाताच्या अंतरावर यमलो. मी ती नोष्ट ऐकत होतो. पण मला त्या गोष्टीचा उमज पडेना. पण ही गोष्ट नांगता सांगतां त्या गोष्टीच्या रांदर्भात सहज ओघानें श्री. सा. बाबा म्हणाले की, औंदुंबराचे झाड काय, पिंपळाचे झाड काय खिंवा कडुलिंबाचे झाड काय एकच. हे सर्व शब्द उच्चरल्यावरोवर लाच पहाटे तात्याजाहेब नाठे यांचा व माझा गुरुचरित्राचा सप्ताह करण्यावैयोंचा जो संवाद झाल; होता त्याची।

स्मृति झाली व त्याला अनुलक्ष्यनुच महाराजांनी मला ही अचूक ओळख दिली असावी, असा साहजिकच माझा प्रह झाला व मी महाराजांच्या मुद्रेकडे टक लावून पाहूं लागले. पण महाराजांची दृष्टि खालीं धुनीकडे होती. वरील शब्द उच्चारित असतां त्यांनी माझ्याकडे नुसता दृष्टिक्षेपहि केला नाही. त्यामुळे त्यांचा वरील शब्द उच्चारण्यांत काय हेतु होता तो मला अजमावितां आला नाही. पण त्यांच्या मुद्रेत मला यत्किंचित्‌हि चलविचल दिसली नाही. याच वेळी तेथें आणखी ४-५ मंडळी आली. श्रीसाईबाबांचा त्याच गोष्ठीचा प्रवाह चालूनच होता. त्यांत इतरांनाही माझ्या प्रमाणेच कांही सूचक व खुणा पटणाऱ्या गोष्ठी त्यांना पटत असाव्यात असा माझा तर्क झाला व हा तर्क हेण्यास माझें स्वतःचे कारण पुरेसें होते. एक तासभर तेथें बसून घरी परत आत्यानंतर मी ही गोष्ठ तात्यासाहेब साठे यांना निवेदन केली. ती ऐकून त्यांनी स्मित केले व ते मला म्हणाले, मी तुला म्हणत नव्हतो, लिंबांचे झाड असले म्हणून काय झाले. या लिंबाच्या झाडाखाली खुद श्री. साईबाबा बसत असत. तूं येथें एक सप्ताह करच. यांवर मी माझ्या वर नमूद केलेल्या अडचणी सांगून व आपल्यामुळे इतर लोकांस उपसर्ग हांऊं नये म्हणून सप्ताह करण्याचे नाकारले. सप्ताह करावयाचा तर तो योग्य सोबतें ठेवतां येऊन करितां आत्यास व पारावरच धावली टाकून रात्रीहि तेथेच निजतां आत्यास करणे उचित, असें मला वाटत असत्यामुळे मी तो करण्याचे नाहीरिले.

(राहिलेला भाग पुढांल अंकांत लौकरच प्रसिद्ध होईस.)

× श्रीसाई × दातृनाथ - × रत्नार्थ

गेल्या जुलै १९३९ मध्ये शेवटच्या आठवड्यांत शनिवारीं संध्याकाळी श्री. रमाकांत विनायक सरमळकर हे आपल्या वडील बहिणीच्या खोलीत ग्रांट रोड-चिखलवाडी मुंबई येये बसले असतां सहज तेथील भिंतीवर टांगून ठेविलेले, श्री. सौ. इंदिराबाई हुवै यांनी तयार केलेले, श्री. साईबाबांचे नवे फोटो तीन कलमचे १२×१० इंच साईजचे पाहून म्हणाले की या फोटोंत विशेष असे काय आहे. मला तर यांत कांही नाविन्य दिसत नाही. इतक्यांत त्याची दृष्टी वरील फोटोकडे गेली. तों त्यांचे प्रभेमधून एकएक मोठमोठे बाबा निघूं लागले. हें पाहतांच तो घाबरून गेला. त्याचे बहिणीने त्याला हाका मारिल्या तरी तो कांही जबाब देईना. शेवटीं ती घाबरूं लागली. इतक्यांत तो १५ मिनिटांनी सावध जाहला व लगेच बाबांची क्षमा मागून त्यांचे फोटोस नमस्कार केला व त्या फोटोंतून एक फोटो फ्रेम करून घेण्यासाठी घेऊन गेला व नंतर उदी मागून घेतली. तेव्हां त्यास आनंद जाहला. आतां तो रोज सकाळ संध्याकाळ त्या फोटोची पूजा करित असतो.

श्री साईस्तवन

वृत्ती संभ्रमशील त्वां निरसुनी दिव्यत्व गा दाविले ।
 निश्चैतन्य त्वदीय दीव्य प्रतिमे माझारि अलोकिले ॥
 धाले मन्मन देखुनी कृती तुझी विस्मित झाले अति ।
 श्री साईश पदांबुर्जीं नित रमो भृगांपरी मन्मती ॥ १ ॥
 देवा म्यां श्रविले अनेकाविध ते द्रष्टांत त्वदूशक्तिचे ।
 नेत्रीं लक्षियले मना उमगले ते धाम त्वत्भाक्तिचे ॥
 तारी काहिं करी परी मन बरी साई तुझी संगती ।
 श्री साईश पदांबुर्जीं नित रमो भृंगापरी मन्मती ॥ २ ॥
 आहे बाळ तुझा सुकाळ प्रितीचा आबाळ कैंची मला ।
 विश्वाचा प्रतिपाळ जो करितसे त्या आळवीतो तुला ॥
 राहो सांज सकाळ भाळ नत ते त्वत्पाद युगमा प्रती ।
 श्री साईश पंदांबुर्जीं नित रमो भृंगापरी मन्मती ॥ ३ ॥
 ध्यानीं मंगलमुर्ति तो रघुपती कीं सांब गंगाधर ।
 अत्री नंदन दत्तराज अथवा हा यादवाचा विर ॥
 नेणे काहिं मर्शीं शिशु जननिशीं तेवीं तुइया मागुर्ती ।
 श्रीसाईश पदांबुर्जीं नित रमो भृंगापरी मन्मती ॥ ४ ॥

माहे एप्रिल १९३८ मध्ये खालील गृहस्थांनी शिर्डीला भेट दिली.

श्री. भालचंद्रपंत जोशी	,, रा. ब. भाऊ साहेब धुमाळ
,, प्रल्हादराव गुफेकर	,, रामभाऊ घैसास
,, लक्ष्मण कचेश्वर जाखडी	,, दातार वकील
,, दामोदर सावळाराम रासने	,, गणपती म्हादबा फाटक वाणी
,, वामन हिराजी	,, केशवराव अंबुजी शिंषी
,, कल्याणदास पुरुषोत्तम गोपळदास	,, बापू शिंषी.
,, व्हा. एस. पाल्सेतकर	,, गंगाराम सावळाराम राजगरे
,, शांताराम बळवंत नाचणे	,, रामचंद्र विष्णु रांगोळे
,, लक्ष्मण सदाशिवराव नाईक	,, तुकाराम बुवा पाथरीकर
,, आर. व्हा. पाटणकर	,, अण्णा साहेब जगदाळे
,, गणरत्नराव सोनार	,, गोविंदराव पंढरीनाथ शिरोलीकर
,, मधुरादास भगवानदास दलाल	,, विष्णु तुकाराम सातपुते
,, रावजी रामचंद्र पाटील	,, ताराबाई बेलापुरकरीण
,, आनंदराम परशुराम डोळस	,, अप्पा साहेब गाडगीळ
,, दत्तात्रय महादेव कुळकर्णी	,, रामभाऊ सामंत
,, भास्कर काशिनाथ चिटणीस	,, नानासाहेब खारकर
,, रामचंद्र गोविंद वैद्य	,, काकडे मामलेदार साहेब
,, शांताराम हरि चौबळ	,, बा. वि. देव
,, दत्तात्रय गणेश वैद्य	,, र. भा. पुरंदरे
,, भाऊ अबाजी वैद्य	,, सावळाराम आत्माराम शिरोडकर
,, हरिश्वंद नामदेव मिळी	,, नामदेव सुकर
,, माधवराव विठ्ठली सातपुते	,, दगडू लक्ष्मण शिंदे
,, गोविंद विनायक वाड	,, मोतीलाल सुंदरराव रणजित
,, वासुदेव सिताराम रजनकर	,, प्रभाकर त्रिंबक
,, उंचक विश्वनाथ खोऱ्यकर	,, द्वारकानाथ प्रधान
,, वसंतराव नारायणराव गोरक्षकर	,, सौ. गंगुबाई
,, कमळाकर जीवनराम कोठारी	,, बाबुराव
,, सोन्या बापू गोविंदराव सापेकर	,, एन. बी. टीनवाला
,, प्रभाकर जीवनराव कोठारी	,, जनार्दन तुकाराम कवेंट
,, लक्ष्मणराव ठोकळ	,, श्रीधर भगवंत अनगरकर

श्री. रघुनाथ सखाराम मांडे वैद्य	श्री. सौ. वत्सला शाढ़ी
,, गं. भा. सुभद्राबाई कोल्हाळे	,, मुवय्या शाढ़ी
,, दत्तात्रेय दामोदर रासने	,, बच्यू पंपेया शेषी
,, प्रभाकर केशव प्रधान	,, गो. रा. धुरु
,, सौ. सुशिलाबाई प्र. प्रधान	,, सखाराम रामभाऊ घैसास
,, रामस्वामी अयंगार	,, डॉ. बाबुराव वापुसाहेब जटार

१ श्री रामनवमी उत्सवांत व उत्सव झाल्यानंतर श्रीस खालील भक्तांकळून देणगी अर्पण झाली तिचा तपशील.

१ श्री. बापू भैया कोठारी इंदोर यानी श्रीचे समाधीवर रेशमी (वायल) छत. भोवताली हळदरंगाची झाल्य लावलेले अर्पण केले, ता. ७।४।३८; १ श्रीचे समाधी व जरीकाठी बनारसी शेलः अर्पण केला ता. ७।४।३८, १ गलेफ पिरोजा, जरी बुट्टेदार, अर्पण ता. ७।४।३८; १ तांबडा बनारसी पितांबर अर्पण ता. ७।४।३८.

२ श्री. रामभाऊ घैसास दादर यानी श्रीस गलेफ हिरवा जरी कट्टीदार अर्पण केला ता. ७।४।३८

३ श्री. दामोदर बळवंत जोशी, ठाणे, यांनी गलेफ पिवळा तांबडीकिनार अर्पण केला ता. ८।४।३८

४ श्री. वजीर मलंगा, शिंडी, यानी जरीकाठी उपरणे पांढरे अर्पण केले ता. ८।४।३८

५ श्री. हेमराजशेट दहिवडीकर यानी लरीकाठी पांढरे उपरणे अर्पण केले. ता. ८।४।३८

६ श्री. गोटमळ पुनमचंद नगरकर यानी जरीकाठी पांढरे उपरणे अर्पण केले. ता. ८।४।३८

७ श्री. गुलाममहंमद पठाण, शिंडी, गलेफ हिरवा अर्पण केला ता. ८।४।३८.

८ श्री. ओटीमास्तर हेडे यानी उपरणे सुती, जांभळी किनार, अर्पण केले. ता. ८।४।३८

९ श्री. पूजा धनगर मनुलंदीकर यानी हिरवी शार्टीन तुकडा वार २॥ अर्पण ता. ८।४।३८

१० श्री. पिरोजबाई रामराव कोठारे, अंदेशाडीनावा, मुंबई, यानी गलेफ गुलाबी रंगाचा रेशमी रंग किक्का, वर सोनेरी टिकल्याची नक्की केलेल्या अर्पण ता. ८।४।३८.

११ श्री. गजराबाई नामदेव निकम, खेड, यानी रेशमी आसन मलमल नक्कीचे अर्पण ता. ८।४।३८

१२ श्री. रघुपाटील शिंदे, शिंदी, यानी गलेफ तांबडा (वायाळ) बॉर्डर हिरवी अर्पण ता. ८।४।३८

१३ श्री. सुवैयाशेटी, मद्रास, यानी श्रीस तांबडा काशीपुरी बनारसी जराची किनार असलेला दुपेटा अर्पण ता. २८।४।३८

१४ श्री. श्रीधर नारायण ऊर्फ नानासाहेब खारकर, ठाणे, ऑ. चिटणीस, श्री. शि. सं, यानी लहान पितळीडवा अर्पण ता. १।४।३८

१५ श्री. रमायाई माळीण, मु निघोज, ता. कोपरगांव, यानी अगदी लहान घंटा पिवळी अर्पण ता. ८।४।३८

१६ श्री. लखमीचंद नंदराम मारवाडी, वाखळी, ता. चाळीसगांव यानी समई पितळी १ शेर वजन अर्पण ता. ८।४।३८

१७ श्री. दामोदर सावळाराम रासने, पुणे, यानी पूजेची पितळी घंटा, वजन ८८= अर्पण केली ता. ८।४।३८

१८ श्री. शंकर पाङ्करंग भगुरकर यानी पितळी घंटा वजन सुमारे शेर ५ अर्पण केली ता. ८।४।३८

१९ श्री सुभद्रायाई कोलाहलकर, हैंद्रावाद द० यानी, खालील प्रमाणे भांडी दिली, त्याचा तपशील १ घंगाळ तांब्याचे, २ तपेले तांब्याचे, ३ घागर तांब्याची, ४ गुंडा तांब्याचा, येणेप्रमाणे नग ५ अर्पण ता. २०।४।३८

२० श्री. दामोदर वळवंत जोशी, ठाणे, यानी सोन्याची बारीक वाडी, सुमारे गुंज १ अर्पण केली ता. ८।४।३८

२१ श्री. बनूबाई नवाय, शिंदी, यानी एक चांदीचा बारीक मान बारीकदोले चांदीचे अर्पण ता. १।४।३८

२२ श्री. नानासाहेब खारकर, ठाणे, यानी वाचनालयारा फोटो एक व वरीच पुस्तके, २. पोश्या पुस्तके अर्पण केली, ता. १।४।३८

२३ श्री. रा. व. भाऊसाहेब धुमाळ, नाशिक, यानी वाचनालयारा नार्थ नागवत सेट ग्रंथ दहा अर्पण केले, ता. ३०।४।३८

२४ श्री. रघुनाथ सखाराम मांडे वैद्य, चाळीसगाव, यानी एक श्रीबाबांचा फोटो काचेवर काढलेला रंगीत अर्पण केला, ता. २८।४।३८ व भक्तमंडलची वर्गणी '५ पांच रुपये दिले.

२५ श्रीपुढे कीर्तनाची हजेरी श्री. विठ्ठलवुवा काळे, पंढरपूर, यानी दिली ता. १८।४।३८

२६ श्री. अनंत दामोदर आळवळे, गानी श्रीपुढे कीर्तनाची हजेरी दिली ता. १९।४।३८

२७ था. ह. भ. प. दासगण महाराज यांचा मुकाम शिर्डीहून हालला ता. २०। ४। ३८

२८ श्री. मोरेश्वर हरिशंद्र चुरी, बोर्डी, नांवे श्रीस अभिषेक करणेत आला ता. २१। ४। ३८ श्रीयुत सेकेटरी साहेब यांचे पत्रावरून.

२९ श्री. भाऊ महाराज कुंभार, शिर्डी, हे ता. २७। ४। ३८ रोज बुधवार दुपारी ४। वाजता समाधिस्त झाले. यांच्या स्मशानयत्रिस सुमारे चार पाचशे मंडळी शिर्डी, साकोरी, निंबगांव वर्गेरे गावची होती. संस्थानचे गवईबुवा व साकोरीचे श्री. भीमाजी बुवा सुतार यानी अंतकालचे अभंग म्हणून मोठ्या थाटानें भजन गजरात श्री. संतभाऊ महाराज याना श्रीचे लेंडीबागेचे वाटेवर निंबवृक्षाखाली समाधी दिली. श्री. र. भा. पुरंदरे, श्री. मा. वि. सहब्बुद्दे, श्री. नानासाहेब रासने, श्री. रा. अमळराव, श्री. सगुणराव, श्री. वामन पाटील, श्री. गुमचंद्र पाटील वर्गेरे मंडळीनी भाग घेतला होता. तसेच आगत्यावेळी श्री. क्षीरसागर तार मास्तर, सोनेवाडी हेदी आले होते.

३० चैत्र शु. १ गुढीपाढवा ता. १। ४। ३८ श्रीस संस्थान तफे अभिषेक, अभ्यंगस्नान, रात्री रथाची मिरवणूक, नंतर सं. गवई श्री. तार मास्तर, सोनेवाडी यांचे श्रीपुढे गायन झाले.

३१ संस्थानगवई बुवा यांचा या महिन्यांत २. दोन कीर्तने झाली एक चैत्र व० ११ रोज मंगळवार ता. २६। ४। ३८ व गुरुवार ता. २८। ४। ३८ श्रीअवकल-क्षेट स्वामीमहाराज पुण्यतिथि निमित्त अशी झाली.

३२ श्रीधर भगवंत अनगरकर, सोलापूर, यानी श्रीमंदिरांत श्रीनवनाथ व श्रीगुहचरित्र या प्रथांचे ७ दिवस पारायण केले. ता. २५। ४। ३८

३३ श्री. विठ्ठल बाळाजी कुंभकर्ण, नगरकर, यानी श्रीचे लेंडीबागेत श्रीगुरुचरित्र द्वंधांचे पारायण केले. ता. १६। ४। ३८

३४ श्रीसमर्थ चरणी सालावादप्रमाणे तांदळाची पोती अर्पण केली. त्याचातपशील:-

१ श्री. दामोदर सावळाराम रासने, नगर, यानी पोती २. पायली २७, २. श्री. बाळाजी गोविंद रासने, नगर, यानी पोते नग १ पायली १३॥, ३. श्री. गणपत सतीराम बोल्वेंकर, पोते नग १ पायली १३॥

३५ शिर्डीची हवा पाणी उत्तम आहे. उन्हाळा गुदस्तसालापेक्षां यंदा जास्तच आहे. ता. ३०। ४। ३८ रोजी श्री. तुकाराम सावळाराम, मुंबई, याजकहून अर्धा डजन दानूस अंबे रेल्वे पार्सलने आले ते श्रीस अर्पण.

३६ डी. एम्. राजा यानी रामनवमी उत्सवा प्रित्यर्थ दोन रुपयाचे तांदुळ वाटले व बत्या सहा जाळीत्या.

आ. दास

बाळाजी काशिराम शिंपी, चोपदार

माहे मे १९३८ मध्ये खालील गृहस्थांनी शिर्डीला भेट दिली.

श्री. पूना आवटे जळगळवकर	श्री प्रबुध्ध शाळी रावेरकर
,, पिरोजशाहा कावसजी	,, दत्तात्रय विनायक पोळ
,, नाज्ञाम धनजीसा मिळी	,, केशवराव धायवर
,, जी. ए. बेदरकर	,, सौ. ताराबाई तर्खंड
,, जहांगिरजी पारसी	,, लक्ष्मीबाई चिपदूनकरीण
,, रानचंद्र कृष्ण गरुड	,, उपासनी बुवा परिवारासह
,, सरदार व. ख. मेहेंदले	,, मे. प्रांतसाहेब उत्तर भाग,
,, साहेब निसळ	,, मे. मामलेदार साहेब
,, नानासाहेब खारकर	,, लालचंद्र सुरजभल मारवाडी
,, वसंतराव ना. गोरक्षकर	,, नारायण बळवंत नाशिकर

१ श्रीस अभिषेक एक ता. ११.१३८ श्री. सामंत ऑ. खजिनदार श्री. सा. सं. यांचे पत्रावरून.

२ ता. २१.५.३८ मि. वैशाख शु. ३ सोमवार श्री. दादाजी गोपीनाथ जोढी दादर यांचा श्रीस एक अभिषेक, नैवेद्य, ब्राह्मणमुवाशिण भोजन, हस्ते श्री. नानू भटजी पूजारी.

३ श्री. नाज्ञाम धनजीसा मिळी मुंबई, यानी श्रीचे समाधीजवळ ता. ४१५.३८ रोजी एक दिवस दोन तुपाचे नंदादीप लावले, एक महिनाभर श्रीद्वारका माईत तेलाचा एक नंदादीप लावला, श्रीस दीड हात लांब रुंदीचे कापड फित लावलेले, रंग-हिरवा (वायाळ) अर्पण केलें व १९ फकीर जेऊं घातले.

४ श्रसिंत भाऊमहाराज कुंभार यांचा भेंडारा ता. ८१५.३८ रविवार रोजी श्रीमंदिरांत मोठ्या थाटांत झाला. भेंडान्याकरितां मुहाम संस्थानचे ऑ. सेकेटरी साहेब श्री. नानासाहेब खारकर व वसंतराव गोरक्षकर, सांताकूळ, हे शिर्डीस आले होते. भेंडान्याबद्दल विशेष हकीगत भेंडान्याचे रिपोर्टात यापूर्वीच पाठविली आहे.

५ श्री. माधवराव सहस्रबुद्धे, शिर्डी, यानी श्रीस ता. ८१५.३८ पासून ता. २.८१५.३८ पर्यंत एकशीस दिवस श्रीगणपती आर्थर्वशिर्षीचा अभिषेक केला.

६ श्रीसंस्थान गवईबुवा यांची या महिन्यांत एकंदर पांच कीर्तने झाली.

ता. २१५.३८ मि. वै. शु. ३ श्रीपरशुराम जयंतीचे कीर्तन सायंकाळी झाले.

ता. १०।५।३८ मि. वै. शु. ११ मंगळवार रात्री कीर्तन.

ता. १२।५।३८ नि. वै. शु. १४ गुरुवार श्रीनरसिंह जयंती प्रीत्यर्थ कीर्तन सायंकाळी झाले.

ता. २५।५।३८ मि. वै. व. ११ बुधवार रात्री कीर्तन.

ता. ८।५।३८ रविवार श्रीसंत भाऊ महाराज यांच्या भंडाच्या प्रीत्यर्थ कीर्तन झाले.

७ श्री. नानासाहेब स्वारकर (ओ. चिटणीस श्री. सा. सं. शि.) यांचा श्रीस

ता. २६।५।३८ गुरुवार रोजी अभिषेक करणेत आला, (पत्रावरून) तसेच ता. २३।५।३८ रोजी चंदनाचा भुसा ढबा भरून आला तो श्रीचे धुपात रोज टाकणे करितां त्याप्रमाणे व्यवस्था केली. व एक पितळी ढबा लहान श्रीस अर्पण केला.

८ श्री. टी. एस. रामचंद्र आयर वली पल्यम—नेगापटूण यांच्या श्रीस अभिषेक करणेत आला, ता. २७।५।३८ श्री. नानासाहेब यांचे पत्रावरून.

९ श्री. सौ. डी. पद्मनारायण C/O श्री. ए. राजगोपाळाचारी, एम. ए. तदशिल्दार, त्रिचनापाळी, यांचा श्रीस अभिषेक करणेत आला, ता. २७।५।३८ श्री. नानासाहेब यांचे पत्रावरून.

१० शिर्डीस ता. ३०।५।३८ रोज सोमवार फार मोठा पाऊस आला. लेंडीनात्यास फार मोठा पूर आला. पुराचे पाणी लेंडी बागेत कंमरेनर्यत व सगुणराव यांचे घराजळ गुढप्या इतके पाणी होते. या पुरामुळे श्रीच्या बागेची बरीच नुकसान झाली. पुष्कळश, केळी वान्यामुळे मोडल्या, तारेचे कुंपण उत्तरबाजूचे व विहीरीजवळचे उपरून पडले. लेंडीच्या पुरामुळे आलीकडे पलीकडे रात्रभर दोनचारशें लोक, पंचवासि मोठारी थांबून राहिल्या होत्या, अलीकडील लोकाना श्रीमंदिरात निवाच्याची जागा उत्तरप्यासाठी रात्रभर देणेत आली.

११ शिर्डीस पाऊस मुरु झालेला आहे. इबा चांगली आहे.

१२ श्री जहांगीरजी पाशीं यांनी तांबडे छाटीनवी गलेक हीरवी किनार, श्रीस अर्पण केली.

आपला नम्र

वाळाजी काशिराम शिंगी चौपदार

माहे जून १९३८ मध्ये खालील गृहस्थांनी शिर्डीला भेट दिली.

श्री. सदाशिव यशवंत होळकर	श्री. केशवराव धायबर
,, पेट्या भिकेबा कासवार	,, डॉक्टर बी. के. धानजी
,, रामचंद्र विठ्ठल मुक्तवार	,, संत्राम सुगंधी
,, सखाराम बापू	,, सुंदराबाई सुगंधी
,, भाऊसाहेब तर्खंड	,, दत्तात्रय देशपांडे
सौ. ताराबाई तर्खंड	,, रानप्रभा ठोकळ
श्री. नलिनीबाई तर्खंड	,, ठोकळ साहेब

१ श्री. डॉ. एम. राजा यांचे धर्मकृत्य श्री. खजिनदार राहेब यांचे पत्रावरून ता. १-६-३८ रोजी गोरगरिबांस तीन रुपयांचे धान्य वाटण्यांत आले. तसेच घूपदीप वैरे नेहमीप्रमाणे करणेंत आले.

२ श्री. कुमर, म्युझिक डायरेक्टर, जयधी फिल्म कंपनी, पुणे, यानी श्रीपुढें ता. ३-६-३८ रोजी गायनांची हजेरी दिली.

३ केशवराव बेलापूरकर, हेडमास्टर, मराठी शाळा, कल्बण, जि. नाशिक यांच्या मुलाची मुंज श्रीमंदिरांत जेष्ठ शु. ११ बुधवार रोजी झाली. मुंजी निमित्त श्रीस नैवेद्य केला. त्राम्हण भोजन दिले.

४ दर सोमवारी या महिन्यांत श्री. भाऊसाहेब तर्खंड, पुणे, यांचा श्रीस अभिषेक, त्राम्हण, सुवाशिण, हरते बापाजी कुळकर्णी, शिर्डी.

५ तात्याजी गणपत पाटील कोते, शिर्डी, यांचा मुलगा श्री. बाजीराव यांचा विवाह मु. मांजरी, ता. वैजापूर, निशाम स्टेट, येयें जेष्ठ शु. ९ ता. ६-६-३८ रोजी झाला म्हणून ता. १२-६-३८ रंविवारी श्रीस एक अभिषेक, श्रीसत्यनारायणपूजा, त्राम्हण भोजन व श्रीस नैवेद्य वैरे समारंभ श्रीमंदिरांत झाला. भोजनास १५० पान झाले होते.

६ श्रीमंत नानासाहेब यांचा श्रीस अभिषेक ता. २०-६-३८ रोजी सन्वाशेराचा शिरा, श्रीमंदिरात वाटण्यांत आला. हस्ते विठ्ठलराव.

७ श्री. विनायक आबाजी वैद्य, अंधेरी, यांचा श्रीस अभिषेक, हस्ते नादू भट मार्फत

८ श्रो. जी. इ. संप्रभुचंटी, मिळपूर, (मद्रास) यांचा श्री. नानासाहेब खारकर, यांचे पत्रावरून, श्रोस एक अभिषेक करणेते आला. ता. २५-६-३८

९ संस्थान गवईबुवांची या महिन्यांत दोन कीर्तने झाली, जेष्ठ शुद्ध एकादशी व जेष्ठ वा. ११ अशी झाली.

१० शिर्डीची दवापाणी उत्तम आहे.

वाळा काशिराम सिंपी, चोपदार

माहे जुलै १९३८ मध्ये खालील ग्रहस्थांनी शिर्डीला भेट दिली.

श्रो. दिनकर महादेव जुवळे
 „ भा. व्यं. जोशी
 „ सत्त्वाराम लळमण नाईक
 „ केशव नारायण पसरणीकर
 „ भाऊसाहेब धुमाळसाहेब
 „ नथु केरवा मीडी
 रा. कृष्णात मारुती रासवे
 „ नामदेव महादेव निकम पोलसि
 नाईक समागमे सौ. गांराचाई
 „ रामभाऊ गोविंद सांडभोर समागम सौ.
 „ गं. भा. सरस्वतीचाई बावडेकर
 „ मे फत्रुभाई इत्रामभाई तांबोळा
 „ गोपीकाढाई सांडभोर
 „ गं. भा. सगुणावाई सांडभोर
 „ रा. नारायण मनाजी कटके
 पोलीस व्हॅनस्टेवेल.

श्रो. श्रीनाथ सुंदरराव नवलकर
 „ नानासाहेब खारकर, सं. सेकेटरीजाहेब
 „ रामभाऊ सामंत, शिंडी सं. खजीनदार
 „ ये शवंत जनार्दन गाळवणकर
 समागमे कुं. व वहीण
 „ आप्पासाहेब गाडगळि व्हैरेस्टर,
 समागमे कुटंब सौ.-वहिनीचाई
 .. घोडिवा मनाजी भांबुरे स।।पुत्र सत्त्वाराम
 „ सालस्तकर
 „ क्षोङ्कलसाहेब
 „ देव मामलेदार बाळासाहेब व समागमे
 सौ. कुटंब
 „ रघुनाथ भास्त्र पुरंदरे
 „ काळडे मामलंदारसाहेब समागमे
 घरची मंडळी
 „ इन्स्पेक्टर-सनुइसाहेब.

श्री. दाजी विठ्ठल सांबारे
 „ पुर्णचंद्र भयासाहेब यांचेवरोबर
 समागमे घरची मंडळी ७
 „ शंकर गणपती शिंदे
 श्री. गणपत माहादपा फाटक वाणी
 „ घोडीया फडताळे
 „ केरव फडताळे
 „ शंकर बाळोबा लखामदे
 „ विठ्ठलराव मखामले शिंपी
 „ रामभाऊ फुलचाले शिंदे
 „ यादव मारुती वाडकर
 „ सदाशिव बावळे
 .. ज्ञानोबा बोरकर शिंपी
 „ आच्युत आबाजी जोशी
 „ अनंता बावळे
 „ बुवा चांधे तेली
 „ बाट कृष्ण गोविंद पंडीत
 „ नारायणराव खैरे यांचा मुलगा
 „ दत्तोबा गोविंद पांडरे माळी
 „ किसनराव कोक्कटे
 „ गोविंदराव गोल्पंदे वाणी
 „ कोळगांवकर तारमास्तर
 „ प्रत्यादयुवा गुंफेकर, तलागी
 „ दादासाहेब भोपटकर
 „ काकडे मामलेदारसाहेब
 „ मलहार वासुदेव देशपांडे, मामलेदार
 साहेब यांचे मेहुणे

„ दिनशा पारशी
 „ कुं. हिनवाई पारशीन
 „ सौ. दोसावाई पारशीन
 „ ठोकळसाहेब

२ श्री. माधव सहस्रबुद्धे, मु० शिर्डी-यांनी उपरणे रामनामाचें सुती नग १ श्रीस अर्पण केले.

३ रा. रा. वामनराव गोंदकर, मु. शिर्डी-यांनी उपरणे शुभ्रकांठी सुती नग १ श्रीस अर्पण केले.

४ श्री. काशिनाथ मामा दुबे मु. पुणे, यांनी वनारसी जांभळा शेला नग १ लहान श्रीस अर्पण केला. २॥ हात लांब १२ हात रुंदीचा जरीकिनारी.

५ श्रीसार्वदास मंडळः पुणे, यांनी श्रीचरणी घनारसी शेला जरीकिनार रंग नोरवास (डार्क पीरोजा) नग १ अर्पण केला. ५, हात लांब २॥ हात रुंद.

६ श्री. एका भक्ताकडून, हस्ते नानासाहेब खारकर-गलेंक नग २, रंग गुलाबी बॉर्डर पीरोजा श्रीस अर्पण केले.

७ श्री. सावलाराम नामदेव रासने, दुकान अहमदनगर, हस्ते नातू श्री. दत्तात्रेय दामोदर रासने, मु. पुणे, यांनी श्रीचे नित्य अभिशक्ताचें पाण्याकरितां पितळी रांजापुरी घाटाची कळशी वजन २।०॥ दोन शेर साडेचार छटाकची अर्पण केली आहे.

८ श्री. एका भक्ताकडून सोन्याचें पान तुळशीचें नंग वजन अंदाजे. हस्ते श्री. नानासाहेब खारकर मु. ठाणा.

९ श्री. एका भक्ताकडून चांदीचे डोळे नग २ वजन समारे, श्रीस अर्पण केले असें. हस्ते श्री. नानासाहेब खारकर, मु. ठाणा.

श्रीचे लेंडीबागेत लावण्याकरितां श्रीचे भक्तानीं फुलझाडे व झाडाच्या बीया दिल्या त्याचा तपशील—

१ श्री. सुंदरराव दिनानाथ नवलकर, मु. मुंबई, यांचे पुत्र श्री. श्रीनाथ सुंदरराव नवलकर यांनी तन्हेतन्हेचीं जांसुदीचीं झाडे दिली ता. १३।७।३८

२ श्री. देव मामलेदार बाळासाहेब मु. ठाणा यांनी कापे फणमान्या बिया दिल्या ता. १३।७।३८.

३ श्री. रघुविर भासकर पुरंदरे मु. वांद्रा, यांनी काजुच्या व भोडाच्या बिया दिल्या ता. १३।७।३८

४ श्री. बाबुकाका मारवाडी, मु. शिर्डी, यांनी संतप्राची, मोसंबीची झाडे नग ५ पांच दिलीं ता. १३।७।३८.

५ श्री. सखाराम बळवंत धुमाळसाहेब, मु. नासीक यांनी कलमी आंबे लावण्याकरितां नग ४ दिले. ता. १४।७।३८

६ श्री. बाबुराव बोरावके, मु. शिर्डी यांनी मोसंबीची झाडे नग ५ व संतप्राची झाडे नग ५ मिळान झाडे दहा दिली असें. ता. २५।७।३८

७ श्रीचे फोटोची मिरवगूक निती आषाढ शु॥ ११ शके १८६० ता. १।७।३८ रोजो सकाळो श्रीस अभिषेक व रात्री खुर्चीवर फोटो ठेवून मिरवगूक काढली होती.

८ संस्थानचे गवर्ड श्री. विठ्ठलराव यांचे कीर्तन श्रीपुढे झाले त्याचा तपशीलः—

१ आपाढ शु॥ ११ शके १८६० श्रीपुढें रात्री २ आपाढ वा॥ ११ शके १८६० रात्री, श्रीसंत नामदेवमहाराज यांची पुण्यतिथी ता. २०-३-३८ रात्री.

२ श्रीसंत सावतामाळी पुण्यतिर्था. रात्री ता. २६-७-३८

३ श्रीसाईदाम मंडळ, पुणे, याचे चालक-दत्तात्रय दामोदर रासने, पुणे, याचे समागमें पुण्याची मंडळी १५-२० आली. श्रीचे गुरु पौर्णिमेच्या उत्सवाकरितां सालाबाद प्रमाणे समागमें भजन रत्न श्री. बाळकृष्ण गोविंद पंडीत, मु. पुणे, यांनी उत्सवांत श्रीपुढें दोनतीन दिवस संगीत भजनीपदाची हजेरी दिली व त्यांचे मार्गे म्हणण्याची साथ मंडळाचे लोकांनी केली. दुसरे मंडळाचे चालक श्री. दत्तात्रय दामोदर रासने यांनीही श्रीपुढें दोनतीन दिवस उत्सवांत संगीत भजनी पदाची हजेरी दिली व त्याची ही मार्गे म्हणण्याची साथ मंडळाचे लोकांनी केली व तबल्याची साथ रा. ता. याचा शिंदे शिर्डीकर यांनी उत्सवप्रकारे केली असें.

४ श्री. सां. ताराबाई तर्खड यांचा श्रीस दर सोमवारी आवण महिन्या निमित्त दर सोमवारी नैवेद्य अभिषेक, ब्राम्हग, सुवाण हस्ते बापाजी कुळकर्णी मु. शिर्डी.

५ श्री. गंगाधरराव येरीकेशेन, कारकून, मु. शिर्डी, यांनी आवण महिन्यामित्त आवण शु॥ १ १८६० पासून तें आवण वा॥ ३० १८६० पावेतों, एक महिन्या पावेतों, नंदादीप लाविला असें.

६ श्रींच लैडीबागेस पावसांचे पाण्याचा लैडीस (ओड्यास) महापूर येऊन चराच खराबा झाला असें. ता. ४-७-३८

७ श्रीचा गुरुर्णिमेचा उत्सव सालाबादप्रमाणे उत्तम पार पडला. उत्सवास आरंभ सोमवार ता. ११-७-३८ पासून होऊन तारीख १४-७-३८ रोज गुरुवारी गोपाल-काला होऊन, उत्सव समाप्त झाला. उत्सवाचे कार्यक्रमः— सोमवारी ता. ११-७-३८ व मंगळवार ता. १२-७-३८ रात्री, संस्थानचे गवई विठ्ठलराव याचे किर्तन झाले व क्रात्याचे रोजीं किर्तन १३-७-३८ श्री. बाळाज्जाहेब देव यांचे कार्तन झाले. शिवाय श्रींचे पालंडीची मिरवणूक, भोजन समारंभ झाला असें. समारंभास मुंबईची १०-१५ मंडळी, पुण्याची २०-२५ मंडळी, नागपूरची ५-७ मंडळी, ४ नासीकची मंडळी अशी आली होती. याकी शिर्डीचे आसपासची मंडळी सुमारे ५० पञ्चास आली होती. हें समजणे.

८ श्री. दत्तात्रय दामोदर रासने, मु. पुणे, यांनी श्रींचेपुढें या महिन्यांत वेळोवेळी संगीत भजन पदाची हजेरी दिली असें. दुसरे श्रान्तरणी आष्टगंध पावशेर श्रीस गंधातून त्रिवर्णाकरितां अर्पण केले. १४-७-३८

९ श्रीसंत भाऊमहाराज कुंभार, मु. शिर्डी, यांच्या समाधीच्या पादुकांची मिरवणूक श्रींचे समाधी मंदिरापासून श्री. दत्तात्रय दामोदर रासने, मु. पुणे, याचे मस्तकावर देऊन श्रीद्वारकामाईपर्यंत बाजंत्री, तासे, शिंगाडे, चोपदार वैगरे गांबांतील प्रमुख मंडळीसह

सुमारे १५०-२०० समुदाय होता. गांवातील वेशींतून मिरवणूक समाधीपाशी गेली. नंतर श्रीसंतभाऊमहाराज यांचे समाधी पादुकास्थापना करून श्रीचंद्री आरती डॉउन खडीसाखरेचा सर्वांस प्रसाद वाटप्प्यांत आला व समाधी बांधणारे गौंडी दोन त्यांना दोन उपरणे इती श्रांचे समाधीपाशी त्या दोघांच्या अंगावर जमलेल्या मंडळीने घातले. अशा-प्रकारे भोव्या थाटाने कार्यक्रम पार पडला. श्रीचंद्री भगाधलिंग की ज्यावेळी समक्ष श्रीसंत भाऊमहाराज समाधिस्त होणार त्या वेळीही त्यांनी श्री. रघुविर भास्कर पुरंदरे व श्री. दत्तात्रय दामोदर रासने, मु. पुणे, हे दोघेजण होते व आतां समाधी पादुकाची स्थापना, श्री, दत्तात्रय दामोदर रासने यांचे हस्ते झाली. असें शीर्णी उमाधिस्त होतानाही त्या दोघांना मुदाम ठेवून घेतले होते. ता. ३१-७-३८

J. K. Parulkar & Co., Auditors,
31—33, Hummum St. Fort
Bombay ता. १७ मार्च १९३९.

संस्थान कमिटीची मंजुरी खालील बाबींस पाहिजे आहे:—

- (१) सरकारी दर्शनी किंमत रु. १८०० चे खरेदी केला ती.
- (२) श्री. बा. वि. देव, विश्वस्त यांनी स्वतःचे रु. ३०० उसनवार दिलेले व ते परत घेतलेले ते.
- (३) दिक्षात वाढा दुरस्ती रु. ५३ व रु. १९। ची, या दोन्हीस.

आपल्या,
Sd. J. K. Parulkar
Certified Auditor
(Hony. Auditor)

भक्तमंडळाचे १९ वे शके १८६० चे त्वकूब झालेले वार्षिक समेचे ता. ३० मार्च १९३९ चे समेचे ठराव नं. १ ची नफ्ल:—

ठ. नं. १ समेपुढे मांडलेले हिशेब तपासनिसानी तपासलेले शके १८५९ सालचे संस्थानचे हिशेबाचे पत्रक ही सभा सर्वांनुमते मंजुर करिते. हिशेब हिशेबतपानीसांचे रिपोर्टांतील बाबींचा विचारकरितां त्यांत नमूद असलेल्या तिन्ही रकमा योग्य सर्वांच्या असल्यामुळे ही सभा संस्थान कमिटीस अशी शिफारस करते कीं सदर रकमानां फॉर्मल मंजुरी, हिशेब तपासनिसांचेमते पाहिजे आहे ती कमिटीनं द्यावी.

संस्थान कमिटीचे ता. ३० मार्च १९३९ चे समेचे ठ. नं १५ ची नफ्ल—

ठ. नं. १५

“ शके १८५९ सालचे हिशेबाचे पत्रक ही सभा न्हानुमते मंजुर करिते व हिशेबतपासनिसांचे त्या सोबतचे रिपोर्टात नमूद असलेले तिन्ही सर्वांचे रकमांस मंजुरी देते.”

भूचना:—क्रोणास जाहिराती देणे असल्याम सालील पस्यावरम्बवहार क्रमागत
 श्रीवर नारायण खारकर
 नं. ३ चराई, रोड, ग्राणा.
 ।
 रामचंद्र वासुदेव वेसास
 लो. टिळक ज्युबिलो ट्रस्ट विलिंग
 नं. २, गोखले रोड नार्थ, दादर.

दक्षिणा प्राइम कमिटीने बक्षिस दिलेला व केसरी, चित्रमयजगत, ज्ञानप्रकाश,
 विविधज्ञानविस्तार, व रत्नाकर वर्गे इत्यत्रे व मासिकांना दत्कृष्ट
 अभिप्राय दिलेला असा संतक्षवि ह. भ. प. श्री दासगणूमहाराज
 हांनी नवीन रचिलेला व प्रोफेसर श्री. नो. चाफेकर
 M. A. LL. B. यांनी प्रस्तावना लिहिलेला नवीन ग्रंथ

“ श्री पासष्टी-भावार्थ-टीपिका ”
 हा नरेंद्र वुक डेपो, दादर, मुंबई ऐथ मिळेल
 कापडी प्रत १० आण. साधी प्रत ८ आणे.

सांडू ब्रदर्स
 ओरिजिनल

ब्राह्मी तेल.

मेंदूचे सर्व विकारांवर,

ख जु रा स व

दमा, स्वोकला, व क्षय

महागळनादि काढा. योगराजगुगुळ,

सर्व प्रक्षरचे वातविकारांवर.

द. कृ. सांडू ब्रदर्स, आयोग्यधि-कारत्वाना,
 विवूर-मुंबई.